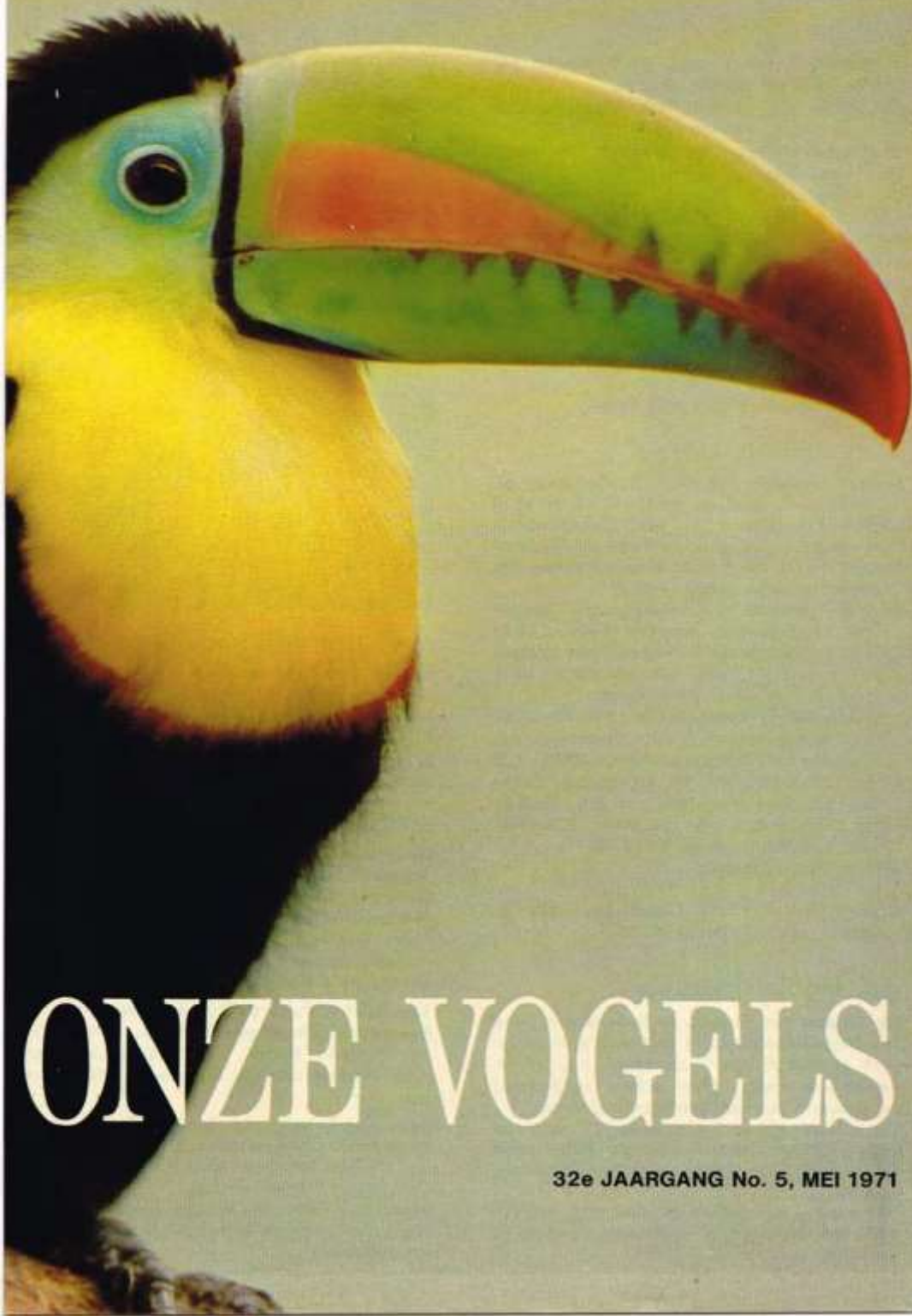

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

ONZE VOGELS

32e JAARGANG No. 5, MEI 1971

De

Ussel

NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuiperstr. 10, Breda, Telefoon (01600) - 3 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, Telefoon (010) - 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05760) - 1 86 31.

2e Secretaris: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, Telefoon (08860) - 29 78.

Leden: W. J. Derksen, Hogelandsingel 70, Enschede, Telefoon (05420) - 1 81 37.

J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel.

W. G. Oonk, Bergweg 37, Lochem, Telefoon (05730) - 21 07, na 18 uur.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon 05987 - 33 40 of 33 25

District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 2, Mollenpolle, Franeker, telefoon 05170 - 29 68

District Drente: A. F. Smit, Groningerstraat 169, Assen, telefoon 05920 - 1 49 37

District Overijssel: H. J. Schniermann, Usselerweg 96, Enschede, telefoon 05420 - 2 04 31

District Gelderland: D. J. Prinsen, Pater Hafkenscheidstraat 11, Ulft, telefoon 08356 - 10 71

District Utrecht: O. L. Zimmermann, Oranjelaan 9, Soest, telefoon 02155 - 36 60

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon 02508 - 3 26

District Zuid-Holland: W. Bruggeling, Beeklaan 281, Den Haag, telefoon 070 - 33 65 77

District Zeeland: J. van de Walle, Churchillweg 4, Hulst, telefoon 01140 - 38 16

District Noord-Brabant:

District Limburg: P. J. Dissel, Hemelslei 75, Sittard, telefoon 04490 - 65 62

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.

Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom.

Postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) - 3 50 07.

Geopend: 8.00 - 17.30 uur. Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 15,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 11,— per jaar. Buitenland f 12,— per jaar. Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.I.T.-kosten.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Parkieten Club

Secretaris: H. L. L. Hoedemaker, Coba Pulskenlaan 14, Tilburg. Telefoon 04250 - 3 57 47.

Penningmeester: J. Slabbekoorn, Bavelselaan 271, Breda. Postgiro 1113355, Ned. Middenstandsbank Breda. Bij betaling vermelden nr.: 65.68.71.237 t.n.v. N.P.C. Contributie f 12,50 per jaar. Inkomgeld f 5,—.

Nederlandse Zebrovinkenclub

Secretaris: B. L. v. d. Stroom, Mgr. Dr. H. Poelslaan 1, Amstelveen-Bovenkerk.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn. Postgiro 43984 Coop. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C. Contributie f 10,— per jaar. Inkomgeld f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaresse/Penningmeesteresse: Mevr. M. Th. Paape-v. Mourik, Officiersweg 24, Epe (Gld). Postgiro 984095. Contributie f 10,— per jaar.

Speciaalclub Wildzang en Bastaarden

Secretaris/Penningmeester: J. Landsmeer, Jacob Marisstr. 90, Dordrecht. Postgiro 1580245. Contributie f 10,— per jaar.

Inlichtingen, opgeven nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend bij de betreffende speciaalclubs.

ONZE VOGELS

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE
BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Oplage 45.000 ex.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 1 juni 1971.

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven
P. Rijnders

Redactie-adres: Postbus 74 - Bergen op Zoom.

IN DIT NUMMER

PAG.

Toekans of pepervreters	196
Flamingo's (2)	200
Boomgaardzwaluwen	204
De mogelijkheden tot bastaardering met de groenling	207
De eieren en het nest van de tureluur	208
Mijn kweek met de roodkuifkardinaal	209
Toen het pufheet was	211
De Volière (7)	212
De oranje-troepiaal	215
Belangrijke mededelingen	218
Bij de kiekendieven thuis	221
De grasparkiet van A tot Z (9)	222
Geen stamopbouw zonder lijnenteelt	224
De Cubavink	227
Blauwrug manakin	229
De algemene levenswijze van de Tangara-soorten (3)	231
Wildzang	234

Voorpagina: Zwavelborsttoekan; zie artikel op pagina 196. Foto: P. Ramaekers

Ontwerp en druk: Steens N.V., boekdruk/offset,
Postbus 59 - Schiedam - Tel. (010) 26 06 40*

Vragen over ??

Grasparkieten aan: H. C. Müller, Lijsterbeslaan 88, Rotterdam.

Zebravinken, Jap. meeuwen en tropen bastaarden: D. J. v. d. Molen, Essinghstr. 80, Dalfsen.

Tropische vogels, grote parkieten en bastaarden met kanariebloed: D. Duivis, St. Josephstr. 46, Teteringen.

Kleurkanaries: H. J. Veerkamp, Lorentzlaan 19a, Schiedam.

Waterslagers en Harzers: M. v. Woezik, Regentesselaan 378, Den Haag.

Postzegel voor antwoord dient meegezonden te worden.

IN DIT NUMMER ADVERTEREN:

pag.

Bayer Farma N.V., Mijdrecht	199
Komeco-Division, Alkmaar	202
Roupe v. d. Voort, Den Haag	202
A. P. van Gils, Goirle	202
Avimex, Amersfoort	206
Necareco	206
Fa. Jan D. Kappelle en Zn., Deventer	206
Littera Scripta Manet, Gorssel	206
Geco, Venlo	219
Vogelhandel Blankestijn, Veenendaal	219
De Vogelwereld, Zottegem	219
Veraka, Terheyden N.Br.	219
Cul-Vita n.v., Leiden	219
Afimax, Amersfoort	220
Grahops N.V., Den Haag	223
Benny Stagers, Enter (Ov.)	223
Bogena, Rotterdam	223
Wirika, Schijndel	226
Van Waardhuizen, Leiderdorp	230
Divoza, Leek (Gr.)	235
Koninklijke P. Stuis n.v., Etten-Leur	236
Tovo, Rijswijk Z.H.	237
Vogelhandel R. v. d. Veen, Goor	239
Animalie, Eindhoven	239
Witte Molen, Meeuwen N.Br.	240

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,— per advertentie.

Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

Tokotoekan

TOEKANS OF PEPELVRETERS

Snavel met een vogel er aan

Als men voor de eerste maal een toekan te zien krijgt, is men onwillekeurig geneigd zich af te vragen of de vogel vanwege zijn enorme snab niet topzwaar is. Dit schijnt echter best mee te vallen; de buitenkant is wel hard en hoornachtig, maar aan de binnenkant zit een sponsachtige massa, die het hele geval niet alleen buitengewoon licht, maar ook zeer sterk maakt. Maar waarom zo'n kolossaal lichaamsdeel zult u zich afvragen. Daar zijn al talloze gissingen naar gemaakt, maar men is er nog steeds niet helemaal achter. Sommige onderzoekers gingen er van uit, dat de snavel fungeerde als een centrale van zenuwen met als centraal punt de neus. Bewezen is echter dat er van een dergelijke centrale geen sprake is en eveneens, dat toekans stellig niet beter ruiken dan de meeste andere vogels. Dan zal het wel dienen om het voedsel te kauwen, dacht men, maar ook hier sloeg men de plank een heel eind mis: toekans „plukken“ een vruchtje, gooien dit een eindje de hoogte in en vangen het vervolgens achter in de bek op en slikken het zonder een spoor van vermaling door. Wel helpt de eigenaardig gevormde tong hier een handje bij. Deze is na-

melijk vrij lang (bij de grotere soorten wel vijftien cm) en plat met aan de punt talrijke insnijdingen, die zorgen dat hij er uitziet als een veer. Ook staan op veel plaatsen nog haartjes, die zorgen dat het voedsel niet terugrolt en wellicht meehelpen het geplukte enigszins fijn te wrijven. Maar waarom dan zo'n fors apparaat? De beste verklaring tot nu toe is deze: de vogels hebben zo'n lange snavel nodig om ook de vruchten van de allerduinste takjes, waarop zij zelf niet kunnen zitten, te kunnen plukken. Maar dan blijft toch nog altijd de vraag: waarom dan zo dik en waarom zo fraai beschilderd! De randen zijn bij de meeste soorten vrij diep gekarteld, waardoor zowe vruchten als steeltjes gemakkelijk kunnen worden afgeknipt, gezaagd of gesneden. Enfin, we hebben nu lang genoeg over dit lichaamsdeel uitgeweid, maar wel moet nog worden opgemerkt, dat de vogels er ook met het slapen geen last van hebben. Ze steken hem, net als de meeste vogelsoorten plegen te doen, tussen de rugveren. Daar komt nog bij dat de toekans vervolgens hun brede staart omhoog klappen en plat op de rug leggen, zodat de slapende vogel wel iets weg heeft van eeven ball!

Het woongebied

Het woongebied van de toekans, waarvan men vijf geslachten en een kleine veertig soorten onderscheidt, strekt zich uit over tropisch Amerika tussen de keerkringen: Centraal- en Zuid-Amerika, zuidelijk tot in Uruguay. Maar dan ook uitsluitend in woudrijke gebieden en het is dan ook niet zo verwonderlijk, dat vooral het gebied rond de Amazone in trek is. Tussen de takken hippen ze rond op hun korte pootjes en men zou zeggen, dat de fel gekleurde dieren onmiddellijk op moeten vallen tussen het gebladerte. Dat valt best mee, want de tropenzon, die haar stralen speelt tussen de takken en het loof, veroorzaakt ook talloze kleuren en tinten, zodat de toekans vrijwel

niet opvallen en als ze roerloos blijven zitten, zijn ze met de kijker nauwelijks in het vizier te krijgen. De naam toekan is ontleend aan het „Tucano" van de Braziliaanse Tupi-Indianen, die heel wat toekans houden als huisdier.

Broedgewoonten

Over de broedgewoonten is nog lang niet alles bekend. Wel weet men dat de toekans op grote hoogte in holle bomen nestelen, twee tot vier witte eieren leggen, vrijwel geen nestmateriaal gebruiken, behoudens wat houtschilders of een paar bladeren, en dat de broedtijd varieert van 15 tot 18 dagen. De jonge vogels liggen niet op hun buikjes in het nest, maar zitten als het ware als een hond op hun „ach-

Letterbek-Arasari

terwerk", het loopbeen met de tenen naar voren en steunend op de hielen. H. van de Werken schrijft hierover in de Artis Dieren-Encyclopedie: „De diertjes moeten zo blijven zitten. Ze kunnen niet anders, want niet alleen missen de poten en tenen de kracht om het vogellichaampje te dragen, een stuk huid zorgt er bovendien voor, dat de poten gebogen blijven en niet kunnen worden gestrekt. Daar zitten ze dan, als kleine „driepootjes", de kop met de lange snavel ingetrokken, de staart op de rug. Hoe ongelukkig zij er misschien ook uitzien, toch zijn ze prachtig voor die tijdelijke houding uitgerust. Om de hielen, die door het onafgebroken zitten erop namelijk zeer veel te lijden hebben, te beschermen, hebben de jongen er een soort „hielbeschermertjes" om gekregen, hoornachtige getande kapjes, voor iedere poot één, die precies op de plaats zitten, waar de hielen met de bodem van het nest in aanraking komen. Kleine, harde tandjes, of zo men wil klauwtjes, maken de kapjes tot een soort reservetenen. Naarmate de vogels groter worden — en dat gaat tamelijk snel — krimpen zowel de stukjes huid, die de pootjes gekromd houden, als de hielkapjes langzaam in en zijn verdwenen wanneer de tijd is aangebroken dat de vogels letterlijk op eigen benen moeten staan."

Een regel in de ornithologie is: een korte broedtijd gaat samen met een snel volwassen worden. De toekans vormen hierop een uitzondering: het duurt bij sommige soorten wel vijf jaar eer zij het volwassen kleed hebben.

Arasari's

Arasari's, die ook wel zaagbekvogels worden genoemd, vanwege de diepe inkepingen aan de snavelranden, leven in Midden- en Noordwest-Zuid-Amerika, doorgaans op grotere hoogten dan de toekans, maar aanzienlijk kleiner en met een minder vervaarlijke snavel. De kleuren zijn zo mogelijk nóg feller dan die van de grotere familieleden.

Een eigenaardige gewoonte bij de arasari's is hun „saamhorigheid" om het zo maar eens uit te drukken. Wordt namelijk uit een troepje van deze vogels eentje geschoten of krijgt er één een ander ongeluk, dan gaan de overigen er niet in allerijl vandoor, maar fladderen krijsend naar beneden, net of ze hun familielid willen helpen. De reeds eerder genoemde heer Van der Werken maakt melding van een geval dat van de vier arasari's er drie

werden neergehaald; toen nóg kwam nummer vier naderbij op de angstkreten van een der gewonde dieren!

Voedsel

De snavelkost van de toekans bestaat voornamelijk uit vruchten en bessen, maar ook dierlijke eterij wordt niet versmaad. Kleine reptielen, insecten en spinnen gaan er grif in en de grotere soorten willen zich wel eens vergrijpen aan kleine en jonge vogeltjes alsmede eieren.

Toekans in een volière kan men plezieren met gesneden appel of peer, bessen, druiven, gedroogde vruchten (die een tijdje zijn voorgeweekt), stukjes pisang (banaan), perzik, enz. Ook willen ze wel eens een paar stukjes gekookte aardappel nuttigen. Universeelvoer moeten ze ook hebben en om ze dit toe te dienen handele men als volgt: neem een appel, peer of welke vrucht dan ook, rol die een paar maal goed door het universeel voer en snijd vervolgens de vrucht in de gewenste afmetingen. Doordat het universeelvoer zich aan de gesneden vrucht heeft gehecht, krijgt de vogel het naar binnen. Ook kan men van oud brood een brij maken door water en honing toe te voegen, alsmede universeelvoer en gekookt ei. (Afwisselend kan men inplaats van oud brood, rijst (gekookt uiteraard) gebruiken). Van deze stevige brij worden nu kleine balletjes gemaakt, die gemakkelijk door de vogels kunnen worden ingeslikt. Mocht u eens een dode muis hebben of een overleden kaal nestvogeltje, geef het vriend toekan gerust, hij weet er best raad mee.

Bij de kleurplaten

Op de omslag van dit nummer prijkt een fraaie afbeelding van een **Zwavelborst-toekan** (*Ramphastos sulfuratus*), een letterlijke vertaling van het Engelse Sulphur-breasted Toucan. Rutgers noemt hem in zijn Encyclopedie (in navolging van het Duits): **Fischer's Toekan**.

De **Toko-** of **Reuzentoekan** (*Ramphastos toco*) is de grootste van alle toekans en meet van snavelpunt tot staarteinde wel zo'n 60 cm. Deze toekan werd het eerste beschreven. (Oviedo: „Sumario de la Natural Historia de las Indias", 1527.)

Tenslotte de **Letterbek-arasari** (*Pteroglossus viridis*), ook wel **Schrift-arasari** genoemd, vanwege de eigenaardige tekenjes, die langs de bovenrand van de snavel staan en met een beetje fantasie wel iets op lettertekens lijken.

Houdt u ècht van uw vogels?

Bewijs het met Vogel Pecutrin!

Vogel Pecutrin is een hoogwaardig mengsel van alle voor uw vogels noodzakelijke mineralen, sporen-elementen en vitaminen. Het geeft aan kooi-vogels, volièrevogels en sierhoenders

een blijvende top-conditie. Vogel Pecutrin maakt van het dagelijks voer dagelijks volwaardig voer.

Daarom hebben èchte vogel-liefhebbers altijd Vogel Pecutrin in huis!

Bayer Farma N.V.,
Postbus 80, Mijdrecht,
tel. 02979-4151.

Bayer voor 'n stralende gezondheid van uw lievelingsdier.

FLAMINGO'S (2)

A. J. Zwinenberg

Foto: Horst Müller

Soorten en ondersoorten

Wetenschappelijke naam: **PHOENICOPTERUS RUBER ROSEUS**

Nederlandse naam: Gewone, Grote, Witte of Europese flamingo

Engelse naam: Greater of European Flamingo

Duitse naam: Rosaflamingo, Gemeiner Flamingo

Van de flamingo's heeft de gewone flamingo de grootste verspreiding. Behalve in Zuid-Frankrijk (de Camargue) en Zuid-Spanje (Andalusië) komt hij ook voor in Noord- en Oost-Afrika en op verschillende plaatsen in Azië. In 1945 telde de ornitholoog **SALIM ALI** op een broedplaats ten noordwesten van Bombay (India) niet minder dan 104 758 nesten met in totaal zo'n 250 000 - 300 000 broeddieren. De gewone flamingo is de enige ook in Europa voorkomende vertegenwoordiger van de familie Phoenicopteridae. In Zuid-Europa broedt hij op bescheiden schaal op een aantal beschermde plaatsen, evenals in het Aziatische deel van Rusland (Kazachstan). Als dwaalgast is hij ook verschillende malen (ca. 25x) in ons land waargenomen.

De gewone flamingo heeft een wit verenkleed met hier en daar wat roze, de vleugels zijn rozerood. De dikke, roze snavel heeft een zwarte punt; de lange poten zijn eveneens roze, terwijl de achtervleugels zwart zijn. Hij is de grootste der flamingo's: lengte ongeveer 120 - 135 cm, hoogte 150 - 180 cm. De vrouwtjes zijn aan-

merkelijk kleiner dan de mannetjes, doch in kleur is er geen onderscheid. Dit geslachtsverschil geldt ook voor de andere flamingovormen.

Het totaal aantal levende dieren van de gewone flamingo schat men tegenwoordig op 600 000.

Wetenschappelijke naam: **PHOENICOPTERUS RUBER RUBER**

Nederlandse naam: Rode of Westindische flamingo.

Engelse naam: Rosy of American Flamingo

Duitse naam: Roter Flamingo.

De rode flamingo bewoont het Westindische gebied (o.a. Cuba), de Galapagos Eilanden en het zuidelijke deel van Noord-Amerika. Hij onderscheidt zich van de gewone flamingo door het gelijkmatig rode verenkleed en de donkerrood gekleurde hoornlaag op de ondersnavel. De snavel is verder lichtroze met zwarte punt. De totale lengte van deze ondersoort varieert van 100-120 cm. Het zijn prachtige dieren, die in aantal echter enorm achteruit zijn gegaan, veelal als gevolg van door de mens aangerichte vernielingen aan hun natuurlijke leefgebied, door de jacht en door de technische vooruitgang (vliegtuigen). In het midden van de 19de eeuw werd hun aantal nog geschat op meer dan 100 000 exemplaren; in 1965 was dat aantal gereduceerd tot 25 000 à 30 000. Ook de Bonaireaanse kolonie (ca. 3000 dieren) scheen in 1965 ten offer te zullen vallen aan de industrialisatie van de mens; op

Zuid-Bonaire (Pekelmeer) wilde men namelijk een modern zeezoutwinningsbedrijf beginnen, precies op de plaats waar de flamingokolonie zich ophield. Daar flamingo's, zoals gezegd, erg gevoelig zijn voor veranderingen, zou dit zeker het einde van deze broedplaats tot gevolg hebben gehad. Gelukkig heeft men - mede door inspanningen van Nederlandse zijde - in 1966 een compromis met de zoutmaatschappijen weten te bereiken; er werd een ongeveer 55 ha. groot gebied omdijkt en verder in ongewijzigde staat gelaten.

Wetenschappelijke naam: **PHOENICOPTERUS RUBER CHILENSIS**

Nederlandse naam: Chileense flamingo (ook in Engels en Duits)

De Chileense flamingo is kleiner dan de twee andere rassen van de grote flamingo. Hij bereikt een lengte van ongeveer 100 cm en is in vergelijking met de vorige ondersoort lichter van kleur. De snavel is lichtroze en met een zwarte punt, terwijl de poten groenachtig-grijs zijn met rode tenen en hielen. Van de Zuid Amerikaanse flamingovormen is deze de algemeenste. Het verspreidingsgebied strekt zich uit van Noord-Peru tot aan Vuurland. Reeds Darwin kon deze dieren in Patagonië en Chili gadeslaan. Ze overwinteren o.a. bij de beschutte baai van Paracas nabij Pisco en bij de zoutpannen van Huacho, ten noorden van Lima. Hun broedgebieden bevinden zich in de buurt van zoutwatermeren in het Andesgebergte, o.a. in het vulcanische gebied van Zuid-Bolivia.

De vogels worden door de inheemse bevolking (Indianen) medogenloos vervolgd - hun vlees schijnt zeer smakelijk te zijn. De jongen worden om het traan gedood en de eieren worden ingezameld en op markten verkocht of geruild. Omdat flamingo's tijdens de rui alle vliegveren verliezen, zijn ze gemakkelijk te vangen; bij duizenden worden ze op het land gedreven en gedood. Allerlei vangmethoden hebben zich in de loop der tijd ontwikkeld; de Chipaya's hebben zelfs de door de Gaucho's gebruikte bola's (drie draden met gewichten) overgenomen en slingeren daarmee de laag overvliegende vogels uit de lucht. Ook worden bij de vangst wel netten gebruikt. Hoewel flamingo's in Zuid-Amerika wettelijke bescherming genieten, heeft dit weinig effect, zolang geen goede controle wordt uitgeoefend; dit is in deze uitgestrekte gebieden, waar vaak barre klimatologische omstandigheden heersen ech-

ter zeer moeilijk te verwezenlijken.

De Chileense flamingo, waarvan de wereldbevolking in totaal op zo'n 300 000 dieren wordt geschat, wordt door sommige ornithologen als een aparte soort (**P.chilensis**) beschouwd.

Wetenschappelijke naam: **PHOENICOPARRUS ANDINUS**

Nederlandse naam: Andesflamingo (ook in Engels en Duits)

In tegenstelling tot de Chileense flamingo heeft de Andesflamingo - evenals de hierna volgende bergflamingo - geen vier, maar slechts drie tenen aan elke voet, terwijl ook de vleugels groter zijn (waarschijnlijk een adaptatie aan het leven op grote hoogte). Deze soort, die bij de Indianen 'tococo' wordt genoemd, leeft, zoals trouwens ook al uit zijn naam blijkt, in het Andesgebergte van Zuid-Amerika. Hij is tamelijk wit van kleur met opvallende zwarte achtervleugels. De veren van borst en onderend van de lange hals zijn steenrood. Een groot gedeelte van de geelachtige snavel is zwart (tot aan de punt) en ook de poten zijn geel van kleur. Het verspreidingsgebied omvat de grensstreken van Peru, Bolivia, Chili en Argentinië. De dieren broeden op een hoogte tussen 3700 en 4700 meter en leven aan de randen van alkalische zoutmeren, tezamen met Chileense en bergflamingo's. Hoewel er nog een redelijk aantal vogels voorkomt - men schat hun totale aantal op 100 000 - 150 000 - zal men ze toch betrekkelijk weinig in dierentuinen aantreffen, omdat hun hooggelegen verblijfplaatsen moeilijk te bereiken zijn en bovendien allerlei aanpassingen van de vogels vergen (luchtdruk e.d.); voor in gevangenschap levende dieren zullen dan ook allerlei voorzieningen getroffen moeten worden. Bovendien is het vervoer zeer tijdrovend en vol hindernissen, die vele vogels niet overleven.

Wetenschappelijke naam: **PHOENICOPARRUS JAMESI**

Nederlandse naam: James of bergflamingo

Engelse naam: James' Flamingo

Duitse naam: James- of Kurzschnabelflamingo

De James flamingo is van alle flamingovormen de zeldzaamste. Aan het einde van de vorige eeuw werd hij ontdekt in de woeste hooglanden van het Andesgebergte. Een expeditie, onder meer gesubsidiëerd door de Engelse zakenman en vogelkenner H. Berkeley James (de vogels zijn

NIEUW!

PARADISO - KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kool, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metalwarenfabriek Hulshamp N.V.
KOMECO-DIVISION
POSTBUS 5216 ALKMAAR

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijzlijst van de PARADISO-KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Naam:
Adres:
Plaats:

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest virusziekten en infecties.

Een goedkoop en afdoend middel dat eenvoudig toegepast kan worden: enige druppels aan het drinkwater toevoegen is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

W. ROUPPE VAN DER VOORT

A. P. van Gils

Oranjeplein 21 Goirle (Holland)

Telefoon 04247 - 15 79

Vogel- en Dierengroothandel

Napoleons	6,— p.p.
Blauwfazantjes	6,50 p.p.
Bandvinken	5,— p.p.
Oranjeakjes	6,50 p.p.
Blauwgrize roodstaartjes	7,50 p.p.
Mozambiquekjes	8,50 p.p.
Goudmussen	6,50 p.p.
Goudbukjes	8,— p.p.
Zilverbekjes	4,50 p.p.
Napoleonwevers	7,50 p.p.
Ekatertjes	5,50 p.p.
Muskaatvinkjes	5,— p.p.
Witkopnonnen	7,— p.p.
Zwartkopnonnen	7,— p.p.
Driekleurnonnen	6,— p.p.
Rose mussen	10,— p.p.
Tijgervinkjes	6,— p.p.
Bruinkop Ortelanen	4,50 p.p.
Zwartkop Ortelanen	8,— p.p.
Wijgengorsen	10,— p.p.
Grote Blauwfazantjes	8,50 p.p.
Edelzangers	7,50 p.p.
Zwartmaskerduifjes	15,— p.p.
Diamantduifjes	15,— p.p.
Schubbeduifjes	25,— p.p.
Steenduijjes	15,— p.p.
Senegalduijjes	12,50 p.p.
Lachduifjes	12,50 p.p.
Indigovinken	15,— p.p.

Mexicaanse Nonpareils	15,— p.p.
Indische nonpareils	15,— p.p.
Schamajsters	55,— p.p.
Goudvoorhoofd Bladvogels	35,— p.p.
Pagoda Spreeuwen	15,— p.p.
Grijskop Spreeuwen	15,— p.p.
Ekater Spreeuwen	15,— p.p.
Purperglansspreeuw	17,50 p.p.
Goudkopbeo's	17,50 p.p.
Aurora astrildes	15,— p.p.
Melba astrildes	30,— p.p.
Oranjebuk Bloemprikkers	25,— p.p.
Witborst Rallen	22,50 p.p.
Parelhalsband amadines	35,— p.p.
Purpergranaat astrildes	50,— p.p.
Rode Druppel astrildes	50,— p.p.
Groene Druppel astrildes	55,— p.p.
Geelstuit Edelzangers	20,— p.p.
Groene Tijgervinken	25,— p.p.
Japane Meeuwjes	7,50 p.p.
Grijze Zebra-vinkjes	7,50 p.p.
Witte Zebra-vinkjes	9,— p.p.
Zilvervleugel Zebra-vinkjes	12,50 p.p.
Kanariemannen geel & bont	15,— p.p.
Kanariepoppen geel & bont	8,50 p.p.
Chin. Kwartels	10,— p.p.
Zilver Chin. Kwartels	15,— p.p.
Issabel Chin. Kwartels	20,— p.p.
Bruine Jap. Kwartels	10,— p.p.

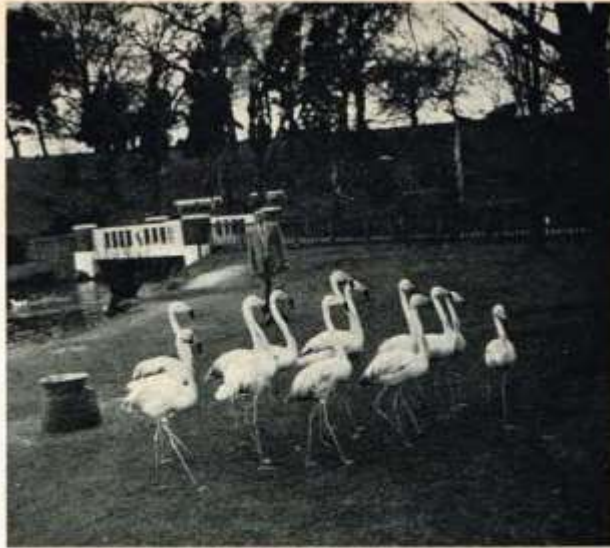
Witte Jap. Kwartels	15,— p.p.
Grijze Rijstvogels	8,50 p.p.
Witte Rijstvogels	40,— p.p.
Rode kardinalen	
mannen en poppen	22,50 p.p.
Zilver Diamantduifjes	30,— p.p.
Kleine Beo's	30,— p.p.
Middel Beo's	60,— p.p.
Grijze Roodstaart Pap.	225,— p.p.
Groene Papegaaien	175,— p.p.
Fischerlies	45,— p.p.
Personates	45,— p.p.
Valkparkieten	30,— p.p.
Turquise parkieten	65,— p.p.
Elegant parkieten	90,— p.p.
Gele Roodrug parkieten	120,— p.p.
Deensbonte parkieten	6,— p.p.
Lutino & Albino parkieten	9,— p.p.
Grasparkieten	7,— p.p.
Bourks parkieten	45,— p.p.
Roodrug parkieten	45,— p.p.
Rose Collies	30,— p.p.
Gould amadines	65,— p.p.
Diamantvinkjes	45,— p.p.
Binzen astrildes	35,— p.p.
Binchnow	45,— p.p.
Cerus	35,— p.p.
Masker amadines	55,— p.p.
Spitsstaart amadines	35,— p.p.
Gordelgrasvinken	35,— p.p.
Driekleur pap. amadines	45,— p.p.
Roodkop pap. amadines	110,— p.p.

Verzending onder rembours. Kistjes tegen kostprijs.

Wederverkopers, prijs op aanvraag.

Zondags tot 2 uur geopend.

Wij vragen Australische en andere soorten vogels.

naar hem genoemd), slaagde er rond 1880 in een aantal exemplaren te vangen en naar Europa over te brengen. Nadien werd echter weinig of niets meer van deze soort vernomen en algemeen werd aangenomen dat de dieren uitgestorven waren, totdat in 1957 de Chileense onderzoeker **PENA** en de Amerikaanse ornitholoog **PETERSON** de dieren in Bolivia herontdekten, en wel bij het Laguna Colorado in het Andesgebergte. Nadien zijn nog verschillende expedities naar dit ontoegankelijke gebied uitgezonden en tegenwoordig komt men hier en daar in dierenparken deze vrij kleine vogels tegen. Ze worden slechts 90 cm hoog, hebben een lichtroze verenkleed, een geelachtige snavel met zwarte punt, donkere ogen en rode poten. Kenmerkend is de wijnrode, driehoekige vlek vóór de ogen.

Het tegenwoordig bekende verspreidingsgebied is slechts klein en omvat het grensgebied van Bolivia, Chili en Argentinië. De totale wereldbevolking wordt geschat op 15 000 tot 30 000 dieren. Ze broeden evenals de Andesflamingo op een hoogte tussen 3700 en 4700 meter; in Bolivia o.a. bij het Poopó Meer. Het schijnt dat de James flamingo in de herfst vaak naar andere gebieden trekt.

De James flamingo onderscheidt zich van de naverwante Andesflamingo door z'n rode poten en gelere snavel. Zijn voedsel bestaat hoofdzakelijk uit groenwieren en diatomeeën. De Quechua-Indianen, die deze vogel 'chururo' noemen, maken veel jacht op hem; vooral de veren zijn erg in trek.

Wetenschappelijke naam: **Phoeniconaias Minor**

Nederlandse naam: Dwergflamingo (ook in Engels en Duits)

De structuur van de snavel bij de dwergflamingo verschilt zodanig van die van de andere flamin-

go's, dat hij in een apart geslacht is ondergebracht. De bovensnavel ligt namelijk tussen de randen van de ondersnavel. De filtreerinrichting ervan is overigens even fijn als van de twee Zuidamerikaanse soorten.

De dwergflamingo is de meest voorkomende soort - de totale wereldpopulatie wordt geschat op zo'n 5 miljoen exemplaren. Zij leven tezamen met de gewone flamingo langs de randen van zoutmeren in Afrika; dat is mogelijk, omdat beide vormen van verschillend voedsel leven en verschillende waterlagen bevissen. Hij is veel kleiner dan de gewone flamingo - z'n lichaamslengte varieert van 80 tot 90 cm; bovendien is hij wat rozer, terwijl hij een roodachtige snavel met zwarte punt bezit.

Het is merkwaardig, dat van deze veelvoorkomende soort tot 1954 onbekend was waar hij broedde. Pas in dat jaar ontdekte men de duizenden nesten aan de oevers van het Natronmeer, in het grensgebied tussen Kenya en Tanzania. Als de broedtijd voorbij is, vliegen de dieren om onduidelijke redenen naar het noordelijker gelegen Nakuru-meer. Hier leven volgens 'tellingen' wel zo'n 2 miljoen dieren bijeen, die het meer een roodachtige oeverrand bezorgen; het opvliegen der dieren is een imposant en kleurrijk schouwspel zonder weerga.

De dwergflamingo rust, evenals de overige soorten, staande op één poot; de lange hals is naar achteren gebogen, terwijl de snavel onder de rugveren verborgen is. Lange tijd was onbekend hoe de dieren op hun nest zitten; men dacht dat de lange poten een belemmering vormden en allerlei dwaze theorieën kon men horen. De dieren zitten, op dezelfde wijze als andere vogels, met gevouwen poten op het ei; de hielen steken daarbij achter de staart uit.

BUITENISSIGE VOGELS (4)

BOOMGAARDZWALUWEN

„Swalker“

Dat de Boomgierzwaluwen hier een plaatsje krijgen is niet zozeer om de vogels zelf, dan wel om de zeer speciale, „buitenissige“ broedgewoonten, waar ik later op terug kom. Van de bestaande soorten ken ik de Gekuijde of Javaanse Boomgierzwaluw het beste en daarom wil ik die graag bij u introduceren. Hij komt onder meer voor op Java, Sumatra en Borneo, waar men hem kent als burung-tepékong of kapinis-besar; een veel gebruikte naam is klecho. Niet alleen boven de vloedbossen, de laagvlakten en het gebergte (vaak hoger dan duizend meter!) komt men ze tegen, maar ook in diverse steden, waar ze rond de hoge boomkruinen zweven en scheren, jagend op allerlei insectengespuis. Veelal zijn ze paarsgewijs of in kleine troepjes; grote zwermen ziet men vrijwel nooit, want zó algemeen zijn deze vogels nu ook weer niet.

Zij zijn ongeveer even groot als onze gierzwaluw en hebben dezelfde sikkelvormige vleugels. De staart is echter wat langer en veel dieper ingesneden (gevorkt). Onze „krijters“ hebben, zoals u wel zult weten, een eenvoudig roetkleurig kostuum, maar dat is niet het geval met de Boomgierzwaluwen. Hier zien we namelijk dat de kop, de mantel, de vleugels en de staart groenachtig zijn in diverse nuances, de rug en de onderdelen grijs naar de buik toe wit wordend. De veren op het voorhoofd zijn verlengd en kunnen als een duidelijk kuifje worden opgericht. De mannetjes zijn van de wijfjes te onderscheiden door een kastanjebruine vlek op de wangen.

De geluiden die deze vogels voortbrengen, doen denken aan die van onze gierzwaluw, maar dan

nóg harder en worden beschreven als „hie-tie-tèw-tèw“, „tèw-tèw-tèw“ of een erg hoog en schel „kli-kli-ki-ki“. Zoals reeds gezegd kan men deze Boomgierzwaluwen op diverse plaatsen aantreffen, maar zij stellen één eis aan hun woongebied: er moeten hoge bomen zijn met horizontale takken, want daar plakken ze hun nestje op of aan vast. De wanden van het wiegje zijn erg dun en bestaan uit wat veertjes van de oude vogel, die aaneen worden gelijmd door middel van speeksel, waarmee het ook aan de tak wordt gekit. Aan de buitenzijde worden wat stukjes dunne boombast aangebracht, zodat het geheel vanaf de grond vrijwel niet te onderscheiden is. Het bouwseltje is bijzonder klein en kan maar net het enige ei, dat 24,5 mm lang en 18,5 mm breed is, bevatten. De kleur ervan is blauw- of blauwgroenachtig of heel bleekblauw. U zult begrijpen dat het voor de oude vogels - zowel mannetje als vrouwtje broeden beurtelings - onmogelijk is op dit iele geval te gaan zitten. Daarom zet het dier zich op de tak voor het nest en bedekt het ei door middel van de buikveren. Vrijwel alle vogels keren tijdens het broeden hun eieren maar de Boomgierzwaluwen doen dit niet maar kunnen het ook niet; zij hebben namelijk het ei ook vastgekleefd aan het nestje door middel van speeksel. Wellicht is het zo, dat de vogels overdag niet eens echt broeden, maar het ei gewoonweg beschutten tegen oververhitting

Opnamen van L. Coomans-de Ruiter

door de tropenzon. (Dit is echter een veronderstelling.) Ook het uitkomen van het jong zal wel de nodige problemen opleveren, maar ook daar weet men het fijne nog niet van. Op een gegeven moment is het jong echter zo groot, dat het nest te klein voor hem is. Daarom verlaat het diertje het en gaat op de nesttak zitten op een vrijwel eendere manier als de oude vogels tijdens het broeden deden, dus met de borst rustend op het kommetje. En nu doet zich iets zeer eigenaardigs voor: zo'n vogeltje op zo'n hoge tak zou een gemakkelijke prooi vormen voor in de lucht loerende roofvogels. Het heeft echter een perfecte manier om zich te beschermen: zodra er enig gevaar dreigt, rekt het dier zich eerst zo ver mogelijk uit, maakt zich vervolgens bol en blijft dan volkomen roerloos zitten. In deze houding wordt het als het ware één met de tak en welke roofvogel zou in een dergelijke „knoest“ een jonge vogel zien?

Alle vogels van Europa in één handboek

Alles wat trekt en vliegt en broedt tussen Gibraltar en Nova Zembla, tussen Oeral en IJsland en tussen Bosporus en Ierland vindt u duidelijk getekend en beschreven in Elseviers Gids voor de vogels van Europa.

Een waar handboek van 320 pagina's met 2.000 schitterende afbeeldingen in kleuren en 450 verspreidingskaartjes. Plus een heldere determineertabel naar bouw, kleur, grootte, beweging of zang. Plus een uitgebreid register. Waardoor u onmiddellijk vindt wat u zoekt.

En dat allemaal voor maar
Bij de boekhandel. **f 12,90**

VOGELLIEFHEBBERS, wij kunnen u nu of later aanbieden als volgt: Konings Wida's, Paradijs Wida's, Fishers Wida's, Bladvogels in vier soorten, Groene en Rode Druppel-astrildes, Melba astr., Elfen astr., Reichenow astr., Granaat astr., Peru vinken, Saffraanvinken, Aurora astr., Cedar vogels, Mex Nonpariels, Indigovinken, Veelkleuren vinken, Mex. Roodborst Appelvinken, Nachtegalen in vier soorten, Baardvogels, Schaamlijsters, Regenboogvinken, Lazulivinken, Kardinalen, Gaaien, Honingzuigers, Tangara's, Troupialen, Magelaan Sijsjes, Dwergrallen, Beo's, Mex. Sijsjes, Bulbuls en vele andere soorten vogels uit Zuid-Amerika, Azië en Afrika.

Wij verwachten: Alariovinken, Cubavinken, Zonnevogels, Drongoes, Motmots, Pitta's, Fairy Blue Birds, enz. enz.

Tevens bieden wij aan: Diverse soorten aapjes, Kleurmuizen, Angora Cavia's, Hamsters, Marmotjes, leuke tamme Eekhoorn-

tjes, en diverse soorten zeldzame kleine Zoogdieren uit de gehele wereld.

Weer in voorraad: Terrarium-dieren, o.a.: Slangen, Leguanen, Kikkers, Schildpadden, Waranen, Salamanders, Hagedissen, enz.

Ook kunt u bij ons terecht voor alle benodigdheden op Vogel- en Dierengebied, o.a. Broedbenodigdheden, Kooien, Volières, Vitriines, Zaden, Voeders, Vogelboeken, Aquaria, Terraria, Hondensport-artikelen, Bloemen, Planten, enz., enz.

Bezoekt ons bedrijf in uw vakantie! Bij ons grote Parkeerruimte!

Wij verzenden door het gehele land!

Het bekende adres!
AVIMEX, Import-Export - Soesterweg 224
 Amersfoort - Tel. (03490) - 3 12 17
 Geopend elke dag van 10-6 uur. Zondags gesloten. Woensdags na 13.00 uur gesloten.

HET ORIGINIELE
 natuurlijke pigmento
 liquido voor rode kanaries

IS

Necareco

Het is het niet te overtreffen Italiaanse product, gebruikt door kwekers in de gehele wereld, dat honderden imitaties op de markt heeft.

Vraagt Uw leverancier om het product in de originele verpakking van 30 of 170 cc.

HET IS EEN PRODUCT GECRANGEREERD DOOR HET MERK ENDA - UOMI (ITALIE)

**INTERN. HOBBY BOEKHANDEL
 GORSEL**

Lochemseweg 75 - Tel. 05759 - 19 50

Gratis Boekenlijst '71 en kleurenfolders o.a. van de grootste werken voor Vogel-liefhebbers:

ENCYCLOPEDIË v. d. VOGELLIEFHEBBER, 4 dln. en **EEN VOGELPARADIJS IN KLEUREN**, 10 dln. Direct leverbaar en betaalbaar in 24 maand. termijnen.

Wilt u volop gezonde jongen kweken?

Geef de oudervogels dan dagelijks **OPFOKVOER „K.O.”**
 Licht verteerbaar

Volledig gevitamineerd

Bevat alle bouwstoffen

Ook verkrijgbaar in een samenstelling **MET ZUIVER PLANTAARDIG CAROTEEN** voor alle roodfactorige vogels.

Verkrijgbaar bij Uw speciaalzaak. Vraagt gratis monster en folder bij:

Fa. JAN D. KAPPELLE & ZN.
 DEVENTER - POSTBUS 2 - TEL. 05700-139 27

DE MOGELIJKHEDEN TOT BASTAARDERING MET DE GROENLING

A.B.PULLEN

De Groenling is naast de Sijs, de Putter en de Kneu, een wildzangvogel, die regelmatig gekruist wordt met de kanarie. De bastaarden, die uit deze kruising gekweekt worden, zullen een flink formaat bezitten, vooral wanneer men een forse Kanariepop hiervoor gebruikt. Een forse Water-slagerpop is hiervoor bijzonder geschikt. Willen we een mooie groene kleur bereiken, dan zou men de Groenling het beste een gepigmenteerde groene kanariepop kunnen geven.

Naast de Kanarie komt voor bastaardering met de Groenling in aanmerking de Sijs, de Putter, de Kneu, de Mosambique-sijs, de Edelzanger, de Geelstuitedelzanger en enkele andere soorten. In „Onze Vogels”, 30ste jaargang No.4 vindt men een anoniem artikel, waarin de mogelijkheid Groenling x Goudvink aangegeven wordt. In de artikelenreeks over de diverse wildzangvogels in de 31 ste jaargang van „Onze Vogels”, geschreven door „Wildling” vindt men o.a. de mogelijkheden tot bastaardering met de Kneu en de Vink genoemd. In het Aprilnummer van de 31 ste jaargang werd de kruising Barmsijs x Groenling beschreven. Rutgers vermeldt in „Tropische Volièrevogels” de kruisingen Groenling x Appelvink, Putter x Groenling en Groenling x Kanarie. Bastaarderingsproeven met de Saffraanvink, de verschillende Kroonvinken en de Amerikaanse Sijzen zijn mij niet bekend en zijn het proberen waard.

Tot zover een overzicht van de mogelijkheden.

Enkele jaren geleden kweekte ik een nestje Groenling x gele Kanarie. Er kwamen drie jongen groot. Dit bleken twee mannen en een pop te zijn. De beide mannen waren mooi egaal groen en hadden een flink formaat.

De pop was veel bruiner van kleur, zodat we moeten aannemen, dat de dimorfistische kenmerken van de Groenling in deze hybriden nog niet verloren gegaan is.

Hoewel sommige auteurs opmerken, dat de zang weinig te beduiden heeft, heb ik het tegendeel ondervonden.

Beide mannen zongen, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, een prachtig en zeer gevarieerd lied, waarin toch de Kanariestrofen overheersten.

Een van deze mannen heeft jaren in mijn volière gehuisd en ook verschillende malen een Kanariepop bevrucht. F2 jongen heb ik echter nooit gehad. Als er iemand is, aan wie dit wel gelukt is zou ik dit graag vernemen. Daar ik wegens mijn verhuizing genoodzaakt was mijn Groenlingen

op te ruimen, kan ik helaas hiermede niet verder experimenteren, hoewel het zeer zeker de moeite waard is. Men zegt zo snel, dat een bestaard altijd steriel is, zonder de vogels helemaal uitgetest te hebben.

Met de gedachte ooit een rode Kanarie te kweken in het achterhoofd, heeft men uiteindelijk ontdekt dat sommige bastaarden van Kapoetensijs x Kanarie fertiel waren. Het testen van andere hybriden heeft misschien niet dezelfde commerciële, maar wel dezelfde wetenschappelijke waarde.

C.E. van Berkel

NASCHRIFT REDACTIE

Nagenoeg gelijktijdig met het artikel van de heer Pullen, ontving ik van de heer Louis van Bree uit Someren het volgende schrijven:

„In 1969 kocht ik bij een kweker een zogenaamde dubbele Mozambiquesijs en plaatste deze in een vluchtje. Daar ik niet wist of het een man of een pop was heb ik er maar een Groenling man als gezelschap bij gedaan. Na enkele weken begonnen beiden zowaar aan de bouw van een nest. Na enige tijd lagen er 4 eitjes in die na ongeveer 13 à 14 dagen uitkwamen. De vier jongen werden goed gevoerd en groeiden voorspoedig. Later bleken het twee mannen en twee poppen te zijn. Een van de jongen, een man, heb ik aangehouden en hem begin juni bij een rood isabel kanariepop geplaatst. Het popje begon vrij spoedig met het bouwen van een nest en er werden 4 eitjes gelegd. Na 14 dagen kwamen alle vier de eitjes uit. Drie van deze jongen zijn dood gegaan, maar een leeft nog. Ik heb hem geringd en hij is nu zelfstandig. De kleur is grijsachtig bruin, zwarte vleugels met gele spiegels. Daar ik dit zelf zeldzaam vind, heb ik maar even geschreven.”

Het leek mij wel interessant om op bovenstaand artikel dit schrijven te laten volgen. Nog interessanter zou het zijn te weten of er meerdere van dergelijke kweekresultaten zijn behaald. Met spanning wachten we op uw reacties. Als u dan toch schrijft, kunt u er misschien gelijk wel een aardig artikeltje voor „mijn kweek met” van maken.

DE EIEN EN HET NEST VAN DE TURELUUR

J. Lettinga

goed in een graspol verborgen. . .

In maart keren de meeste weidevogels naar hun broedplaatsen terug. Dan zien we ook de eerste tureluurs weer. Een beknopte beschrijving lijkt mij bij deze vogel wel op zijn plaats. De bovenzijde is grijsbruin met donkere vlekjes. De onderzijde is wit met op de flanken lichtgrijze streepjes. Kop hals en borst zijn lichtgrijs met donkerder vlekjes. De poten zijn rood, evenals de snavel, die bovendien nog een donkere punt heeft. Al vliegend laat deze nogal eentonig gekleurde vogel een brede witte band aan de achterzijde van de vleugel zien. Ook de rug is wit, terwijl de vleugeltoppen donker zijn.

Als de tureluurs terugkeren zijn ze nog lang zo luidruchtig niet als in de broedtijd. Het zijn dan zwijgzame vogels, die in kleine groepjes voedsel zoeken, en helemaal niet opvallen. Dit voedsel bestaat uit insecten, weekdieren enzovoort.

Begin april begint de paarvorming, en dan krijgen althans de mannetjes meer prats. Bij de baltsvlucht vliegt het mannetje omhoog, om daarna met trillende vleugels te dalen. Al dalend roept hij een monotoon tjuu-tjuu-tjuu. Hetzelfde geluid horen we ook heel vaak als de vogels ergens op een paaltje, hek, of iets dergelijks staan. Ze knikken dan steeds voorover, alsof ze hun evenwicht niet kunnen bewaren. Verder horen we de tureluurs in het voorjaar vaak een melodieuze: tjélue-tjélúe roepen. Als het wijfje verleid is, wordt een geschikte nestplaats uitgekozen. Dit is bij de tureluur van veel belang. Zoals ik in het artikel over de Kievit al vertelde, zoekt de tureluur vaak de bescherming van andere weidevogels op. Zo vond ik eens het nest van een Kievit, grutto en tureluur op ongeveer vijf meter afstand van elkaar. Deze vogel broedt op vochtige weilanden, heidevelden en in vochtige duinpannen. Het nest ligt in de regel zeer goed in de dichte graspol verborgen. Deze pollen ontstaan

rond plakken koeiemest, waar het gras sterker gaat groeien. Zodoende is het nest erg moeilijk te vinden. Het nest op deze foto lag ook in zo'n pol. De broedende vogel trekt bovendien nog over zich heen. Had ik het nest gelaten zoals het was, dan zou U praktisch niets van het nest gezien hebben. Daarom heb ik het gras weggebogen, de foto gemaakt, en het gras weer in de oude stand teruggebracht. Hoe moeilijk het nest te vinden is, zal het volgende ongetwijfeld illustreren. Toen ik het nest gevonden had, ging ik terug om mijn fotoestel te halen. Na ongeveer een half uur was ik terug met een kennis. Ik kon op enkele meters nauwkeurig zeggen waar het nest lag. Toch zijn we het welgeteld vier keer voorbij gelopen. Wat was het geval? De tureluur bleef rustig op het nest zitten. Zijn rug leek precies op een oude plak koeiemest. Het nest zelf is een tamelijk diep kultje, dat met fijn droog gras bekleed is. In dit nest liggen doorgaans vier eieren. Soms zijn het er drie of vijf.

De eieren zijn peervormig en iets glanzender dan de doffe Kievitseieren. De gemiddelde afmetingen zijn 45 x 32 mm. De grondkleur van bleek geelgroen tot bleek geelbruin. Op deze grondkleur liggen roodbruine vlekken en stippen. Na ongeveer 24 dagen broeden komen de jongen uit. Het zijn nestvlinders, hoewel ze nog door de ouden gevoerd worden. De pas uitgekomen jongen zijn bedekt met beige en zwart dons. Na ca. vier weken zijn ze vliegenschlug, en onderscheiden zich dan nog van de ouden door een donkerder snavel en oranje poten. In juni trekken ze al weer weg. Deze herfsttrek duurt tot en met oktober. Toch overwinteren hier op de wadden en in Zeeland veel tureluurs. De rest overwintert langs de kust van West- en Zuideuropa, waarna ze in het voorjaar weer terugkeren om de cyclus te vervolgen.

De

Ussel

Mijn kweek met.....

DE ROODKUIFKARDINAAL

Kent U de Roodkuifkardinaal van nabij? Nog niet? Dan moet U eens een stelletje vragen op Uw verjaardag. U zult er heel veel plezier aan beleven. Zo is het mij ook gegaan. Als kadootje zou ik een paar valkparkieten krijgen, maar toen wij bij een vogelpark kwamen om ze te kopen, zag ik daar een grote volière vol met roodkuifkardinalen. Ik was direkt weg van deze vogels en dacht niet meer aan de valkparkieten, wat niet wil zeggen dat ik hiermee iets ten nadele van de valkparkieten bedoel.

Het uitvangen van een stel was nog een heel werk. Ten eerste zijn de vogels tamelijk wild en blijven niet rustig op de stok zitten tot ze er afgenomen worden en ten tweede lijken de mannen en poppen erg veel op elkaar. Het geslacht is dus op het eerste gezicht moeilijk te onderscheiden. De zon hielp echter dit probleem op te lossen. Het bleek dat de kuif van de mannen in het zonlicht dieper, d.w.z. roder van kleur leek, dan de kuif van de poppen. De kuif van de poppen

zou min of meer oranjerood genoemd kunnen worden. . .

Er moeten wel meerdere vogels bij elkaar zitten, want anders is naar mijn mening het oplossen van het geslachtsprobleem een onmogelijke zaak. Het kan trouwens toch nog wel moeilijk worden met de kleur van de kuifjes, want naar ik gehoord heb, reageren deze vogels ook op kleurvoer en wanneer je dan een opgevoerde pop tegenover een niet opgevoerde man stelt, lijkt het mij niet denkbeeldig dat je de pop voor de man houdt.

Ik kreeg echter een man en een vrouw, in het ander geval zou publikatie in deze rubriek niet mogelijk zijn geweest.

Later, toen ik de roodkuifkardinalen rustig in de volière kon bekijken, viel mij nog op dat de pop iets kleiner van stuk was en iets meer gedoken op stok zat dan de man.

Ik bracht de kardinalen onder in een buitenvolière van ongeveer 3 bij 4 meter met een aanslui-

tend nachthok van 2 keer 1 meter en 1.50 hoog, in gezelschap van kanaries, zeebravinken en fazanten. De volière was aan één kant dichtbegroeid met groenblijvende liguster. U weet hoe moeilijk het is een volière met als bewoners o.a. kanaries goed begroeid te houden. De kanaries lieten de liguster echter ongemoeid. De blaadjes en knoppen hiervan stonden blijkbaar niet op hun menu.

Het paar roodkuifkardinalen was onafscheidelijk. Wanneer ze eens niet bij elkaar waren, liet de man zijn luid, welluidend, maar kort lied horen en dan was zijn vrouwtje weer in een wip bij hem. Het waren prachtige vogels om naar te kijken. Een toonbeeld van behendige snelheid en kracht die het gaas deden trillen wanneer ze dat met hun sterke poten omklauwden. Tegenover hun medebewoners waren ze in het geheel niet vijandig.

Het eerste jaar dat ik de roodkuifkardinalen in mijn bezit had was er van broedneigingen geen sprake. Het tweede jaar echter leek het mij alsof ze een nestgelegenheid zochten. Het zal omstreeks april/mei geweest zijn, toen ik een oud lijsternest in de groene liguster heb verstoppt. Van toen af hield ik het stel extra goed in de gaten. Zo nu en dan zag ik een vogel vliegen met een takje of strootje in de snavel en na ongeveer een week miste ik een kardinaal, die bij nadere controle op het nest bleek te zitten. Hij of zij verliet dit snel en schreeuwend toen ik te dicht in de buurt kwam. Zoals ik al schreef zijn ze schuw. In het nest lag 1 ei. Het verbaaste mij dat de vogels zo weinig aan de afwerking van het nest hadden gedaan. Het zag er nog precies zo uit zoals ik het er neer had gezet, alleen een paar veertjes op de bodem dienden voor stoffering. Het heen en weer vliegen met takjes was dus maar show geweest. Ieder dag ging ik nu de zaak controleren. Nestcontrole werd, zij het onder protest, toegestaan. Na 4 dagen was het legsel compleet met 4 eitjes. Meer kwamen er ook niet. Afwisselend werden de eitjes door de man en de pop bebroed. Later bleek mij dat het broeden al direkt met het eerst ei was begonnen, want na 14 dagen kwam er een jong uit. De dag daarop weer één en zo iedere dag, tot ze er alle vier waren. Tussen het eerste en het laatste jong zat dus een dag of drie verschil. Dit verschil tussen de oudste en de jongste heeft naar mijn mening een rol gespeeld in het feit dat één jonge kardinaal, vermoedelijk de jongste, helaas niet de volwassenheid heeft bereikt.

Bij de oudervogels vond na de geboorte van de jongen een algehele ommekeer plaats... Waren ze eerst schuw, nu werden ze gewoon handtam. Ze kwamen de maden uit mijn hand eten. Ik ging ze nl. als levend voer maden bijvoeren.

De kardinalen leefden noormaals op het gewone volièrezaad wat ook de kanaries en zeebravinken kregen, nog aangevuld met universeel, veel groen en regelmatig een appel, sinaasappel of een peer. Om aan maden te komen moest ik iedere dag een km of 6,7 rijden. Binnenlandse maden waren schaars en daarom mag ik wel zeggen dat de jongen grootgebracht zijn met import vismaden uit Spanje, die mij in totaal f. 50,— hebben gekost. Een poging om zelf maden te kweken ging mij erg onhandig af en werd een mislukking. De jongen groeiden voorspoedig op. Na ongeveer twee weken verlieten ze het nest. Het voeren door de ouders ging toen ook nog ongeveer twee weken door. Op een dag was dat ineens afgelopen. Maden werden niet meer genomen en de oudervogels werden weer even schuw als voorheen. De volgende morgen lag dat ene jong dood. Ik denk dat de ouders voor hem één dag te vroeg zijn opgehouden met het voeren van het levend voer. Misschien heeft dit te maken met feit dat, althans volgens de literatuur, de roodkuifkardinalen zelden meer dan drie jongen krijgen. Hun voerperiode van de jongen zal instinctmatig afgesteld zijn op het grootbrengen van drie jongen, waarbij dan de vierde bedoemd is het loodje te leggen.

De drie overblijvende jongen groeiden voorspoedig op. Ze waren tot de eerste rui grauwgrijs van kleur en hadden een bruine kuif. Tijdens de ruiperiode werd de kuif langzamerhand rood en kreeg het verenpak meer glans. Na de rui waren ze praktisch niet meer van hun ouders te onderscheiden, ook in hun gedragingen, niet.

Al met al is de roodkuifkardinaal een prachtvogel om in de volière te houden. Zoals ik al schreef zijn ze nooit vijandig tegenover de andere vogels in de volière geweest. Ook niet tijdens de broedperiode. Zelfs de jongen van de kanaries en de zeebravinken hebben ze met rust gelaten. Geen nest is ooit geplunderd. Het was wel eens lastig dat ik de kardinalen met geen mogelijkheid in het binnenhok kon krijgen en houden. Zelfs met de felste kou en de strengste vorst zaten ze buiten. De gevolgen hiervan zijn niet uitgebleven. Alle kardinalen hebben meerdere nagels verloren en verdere broedresultaten zijn toen ook uitgebleven.

TOEN HET PUFHEET WAS

J. A. Verwey

„Foei wat is het warm!”

„Zwam niet zo, man, ga aan je werk; met al dat geklets over het warme weer, vloeit er geen zweetdruppeltje minder!

De schut kan het weten. Hij ligt meer in het veld dan achter het wijf.

Op zijn advies ben ik naast de bosvijver in mijn schuilhutje gedoken, waar ik direct kennismaakte met wat muggen onder kannibalisme verstaan. Niet dadelijk meppen, tien tegen één is het serpent voor de klap valt, foetsie. Als wij allemaal zo goed konden kijken als muggen, behoorden verkeersongelukken tot het verleden. Zwaluwen,

meeuwen, spreeuwen en meer van dergelijke luchtacrobaten zwaaien en zwenken niet voor de lol door het hemelruim. Werken voor de kost moeten ze, al is het nog zo warm. Die mug op mijn hand doet ook zijn best. In de lichtval van het loergat in mijn hutje, zie ik hoe het insectenlijfje als een rood streepje zich vult. Nog even laat ik dat „pompje” werken; dan... Zeg ik lekker niet wat er verder gebeurde. Ben ik gek! Zal ik me last krijgen met dierenbescherming. Laat onze nuttige vogels dat werk maar opknappen. Als ik niet heel voorzichtig met duim en vinger had gewerkt (een dronken mug is zo loom als een heiblok) maar gemept, dan had ik allicht het plaatje gemist van die Vlaamse gaai, die tot de bron kwam om te baden en te drinken. De familie Garrulus glandarius of praatgrage eikelzoekers kijkt net zo scherp, is althans even bedacht op lijfsbehoud als de familie Culicidae. Vooral als het warm is gaan gaaien en insecten opmerkelijk stiekem door het leven. Ik meen mij niet te vergissen door te veronderstellen, dat gaaien in het najaar als de eikels rijpen, veel meer kabaal maken, dan tijdens het broedseizoen. Dan sluipen zij geniepig door heesters, boom en struik of langs de grond waar zij elk legsel dat zij ontdek-

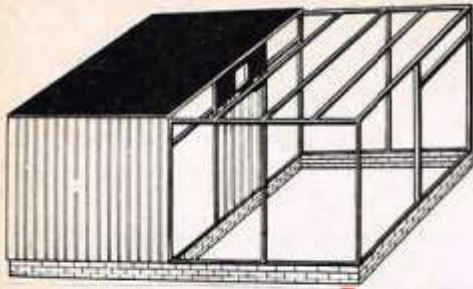

ken plunderen. Toch zijn het prachtige vogels, die wij in het revier niet willen missen.

Dat geldt ook voor de tweede badgast die zich meldt. Hol wat is zo'n goudvinkvent toch een pracht verschijning. Over zijn „deugden” praat ik liever niet. Laat dat fruitkwekers maar doen. Als appelknoppen tot vruchten komen, blijven zij vanwege het hoge plukloon toch opstam en als ik voor de spiegel ga staan heb ik lang niet zulke rode wangen als een goudvink. Waarom zou ik dan roddelen? Voor en na allerlei gasten naar de vijver. Zelfs een bosaapje komt drinken. Ook een aparte merelman neemt een slokje en een zitbad. Of hij in de rui is, of oud en der dagen zat, kan ik hem wel vragen, maar ik ben bang dat

hij zonder commentaar de wieken neemt. Ik laat hem begaan. Hij drinkt anders dan normaal. Niet met de sned even in de plas en dan het kopje slok... slok... slok achterover; deze oudgediende (hij wordt al grijs) houdt onder het drinken de kop bijna horizontaal. Later ontdek ik dat zijn snavelpunt dusdanig over de onderheft is gegroeid dat hij naar mijn begrip nodig naar de „pedicure” moet.

DE VOLIÈRE

door C. E. van Berkel

HOOFDSTUK 7

De beplanting

Een van de belangrijkste onderdelen van de volièrre is zeker de beplanting, maar hoe gek het ook moge klinken, in de praktijk blijkt het een van de meest vergeten of verwaarloosde onderdelen te zijn. Het is dan ook om die reden dat ik in dit hoofdstuk wil trachten u op de belangrijkheid van een goede beplanting te wijzen. Het is evenwel ook niet nodig om er een keurig aangelegd tuintje van te maken. Vaak zijn het de meest verwilderde en het met de meest mismaakte heesters beplante hoekjes die het geweldig doen. Dat „geweldig doen” op twee manieren en wel decoratief en doelmatig.

Planten en heesters trekken vaak insecten aan die voor veel vogels, vooral in de broedtijd, onontbeerlijk zijn. Ook hebben de vogels door een beplanting gelegenheid om daarin hun nestje te bouwen. Wat is natuurlijker dan dat? Om dan nog maar niet te spreken over de schuilgelegenheid die een dergelijke beplanting voor vermeend onraad de vogels biedt.

Contoneaster.

Cupr. Columnaris.

Chem. I Elwoodii.

Buddleia.

Ribes.

Chamaecyparis Pls. Plum. Aurea.

Viburnum.

Picea Alb. Conica

Weigelia.

Jasmijn.

Mahonia.

Picca Albertiana.

Juniperus Aurea.

In een niet beplante volière zullen de meeste vogels zich niet op hun gemak voelen. De beplanting is een stukje welzijn voor ze en het behoudt tevens hun interesse voor het natuurleven.

Gaat u mar eens mee naar buiten, zoekt ze maar eens op in hun oorspronkelijke biotoop. U ziet dan dat hun leven zich in belangrijke mate afspeelt op de takken, tussen de bladeren, in het gras; kortom in het groen.

Wanneer men vogels in gevangenschap wil

houden, dient men er wel degelijk voor te zorgen dat hun direkte omgeving zo natuurlijk mogelijk is.

Nu is het wel zo, dat wanneer een volière bevolkt is met uitsluitend kanaries of parkieten, men niet veel eer heeft van de beplanting. Afgezien van het feit dat bijvoorbeeld de groen blijvende liguster en de vlier het bij die soorten zeer lang uithouden, kunnen we dat ook in de natuur vaststellen. Spraken we niet steeds over een zo natuurlijk mogelijke omgeving? Dan desnoods ieder najaar maar de beplanting aanvullen. Daarmede zit ons één ding beslist wel mee. Ons land kent een groot aantal boom- en heesterkwekerijen die onze vogels voor heus niet zoveel geld aan een niet alleen fraaie maar ook verantwoorde omgeving kunnen helpen. Een groot assortiment is voor ons doel bruikbaar. Ik noem u er een aantal en vermeld daarbij tussen haakjes wat de normale hoogte kan worden.

Vlier (2-3 m), ribes (1½ m), deutzia of bruidsbloem (1½ m), gelderse roos (1½ m), haagbeuk (1½ m), viburnum of sneeuwbal (2 m), buddleia of vlinderstruik (2 m) en de zeer bekende liguster.

Ook en vooral de groenblijvenden zoals de klimop, rhododendron, dwergmispel of cotoneaster, de mahonia — de laatste twee zijn bijzonder geschikt voor onderbegroeiing evenals de plat gekweekte juniperus aurea — en de grote groep van coniferen.

Voor dat we gaan planten, bewerken we eerst goed de grond. We spitten hem twee steek diep om. Is de grond wat zwaar met een harde onderlaag, dan zal men wel drie steek diep moeten spitten. Al het vuil wat we daarbij tegenkomen, stukken hout, puin etc. verwijderen we. Hierna egaliseren we het stukje.

Nu is het bepaald niet zo dat elke plant op iedere grondsoort en op elke plaats goed gedijt. Het is verstandig om uw leverancier die vermoedelijk wel in uw omgeving woont en dus beter op de hoogte is van de grondsoorten ter plaatse, om advies te vragen.

Ten aanzien van de coniferen, waarvan er toch wel een aantal in uw volière aanwezig behoren te zijn, wil ik opmerken, dat zij een zanderige grond behoeven. Is de grond bij u wat zwaar dan kunt u deze door middel van turfstrooisel los en lichter maken.

Heeft u uw keus bepaald en is de koop gesloten, dan zet u de planten zo maar even los in de volière weg op die plaatsen waarvan u

denkt dat zij het best uitkomen. Denk daarbij aan de hoogte en probeer het geheel zo te arrangeren dat er een hoogteverschil en een aardige inkijk ontstaat. De coniferen lenen zich bijzonder goed om in een groepje te plaatsen. Zet de hoogste achter en de kleinere er half naast en er voor. U kijkt er dan als het ware in en dat geeft een goed perspectief. Denk daarbij ook aan het pad dat door de volière naar het nachtverblijf leidt. Leg stapgewijs wat tegels, zodat u met schone voeten buiten kunt komen.

De plantgaten moet u ruim uitgraven. Bij heesters hangt de maat van het plantgat af van het wortelgestel. U moet ze even diep planten als zij vroeger hebben gedaan. Dit is altijd nog wel zichtbaar. Na het aanplanten de grond goed aantrappen en ruim begieten.

De coniferen en ook andere groenblijvenden worden met kluit geleverd. Om deze kluit is een stukje jute gebonden dat de zaak bij elkaar houdt. Voorzichtig mee omgaan en pas in het plantgat het jute verwijderen. De plantgaten van deze kluihoudenden moeten zo diep zijn dat de kluit juist onder komt. Bij het planten van coniferen veel water geven, ook in het plantgat. Zij verlangen vooral in het begin veel water. Hierna goed aantrappen.

Alle werkzaamheden met betrekking tot de beplanting dient u in het najaar te verrichten; snoeien van de heesters, nieuwe aanplant, verplanten etc. Nimmer wachten tot het voorjaar omdat dan al vrij snel het broedseizoen een aanvang neemt zo het al niet begonnen is. De vogels moeten geruime tijd aan de veranderde omstandigheden kunnen wennen en die tijd is in het voorjaar meestal te kort. In het hoofdstuk „onderhoud” zullen we daarop nog nader terugkomen.

De beplanting IN de volière is hiermede naar mijn mening voldoende belicht. Ten slotte wil ik niet nalaten u er op te wijzen dat ook de beplanting OM de volière van evengroot belang is. Vaak zie je niet alleen onbeplante volières, maar zelfs om de volières ontbreekt elk spoor van beplanting. Zo'n volière staat daar echter als HOK en heeft een veel te dominerend karakter. Daarom, wanneer u dan toch aan het tuinieren raakt, vergeet dan ook de omgeving niet. Laat het geheel in elkaar overlopen en zorg er voor, dat uw volière en uw tuin één zijn. Dan pas geeft het rust, dan pas kun je er met recht van genieten en niet alleen u.

DE ORANJE-TROEPIAAL

M. de Jong

De troepiaal, waarover dit verhaaltje gaat, behoort tot de familie Icteridae, de zogenaamde „wielewalen van de Nieuwe Wereld" en waartoe ongeveer vijfendertig soorten worden gerekend. Het zijn over het algemeen opvallende, in een buitengewoon fraai contrasterend kostuum gestoken vogels, die vanwege hun kleurenverscheidenheid in hoog aanzien staan bij talloze volièrehouders.

Twee subspecies

Voor zover mij bekend onderscheidt men bij de oranje-troepiaal slechts twee ondersoorten, met een betrekkelijk klein verspreidingsgebied. *Icterus icterus icterus* komt uitsluitend voor in noordelijk Venezuela, oostelijk tot het schiereiland Paria, *Icterus icterus ridgwayi* bewoont de droge kuststreek van Noord-Columbia en Noordwest-Venezuela, alsmede de eilanden Margarita, Aruba en Curaçao. Het is opvallend dat deze soort niet voorkomt op het nabij gelegen eiland Bonaire. Wel komt deze subspecies voor op Sint Thomas, waar hij evenals de Curaçao-parkiet (doorgaans St. Thomas-parkiet genoemd) is ingevoerd. Sta mij toe dat ik laatstgenoemde soort onder de loep neem, daar ik deze goed ken uit de vrije natuur. Hoewel de kleurenplaat overduidelijk is, geef ik toch volledigheidshalve even een signalement: de gehele kop met uitzondering van een blauw ringetje rond en een vlekje vlak achter de ogen, is zwart, evenals de borst, mantel, staart en vleugels; de laatste hebben echter zeer in het oog lopende witte vlekken. Het resterende deel van het verenpakje is fraai diep oranje, althans onmiddellijk nadat de vogels hebben geruid. Bij jonge individuen en oude exemplaren bij wie het pakje ietwat is versleten, helt de hoofdkleur meer naar geel. De vrij lange, puntige snavel is zwart; alleen de ondersneb vertoont aan de basis een blauwgrijze vlek, een kleur die overeenkomt met die van de poten en tenen.

De oranje-troepiaal, die zowel op Aruba als Curaçao kortweg wordt betiteld met **trupial** (spreek uit: troepial), is allerm minst schuw. Men kan hem aantreffen in vruchtboomplantages of alleenstaande fruitbomen, want hij doet zich graag te goed aan misspels, mango's, zuurzakken, dadels en de enigszins wrang smakende kenapa's, circa twee cm dikke steenvruchten met slechts een dun laagje vruchtvlees rond de pit. Ook heb ik deze troepialen vaak bezien met het snoepen van de vruchten van de cadushi en de datu, twee zogenaamde zuil-

of kandelabercactussen. De eerste heet langwerpige, paarsrode, flauw smakende, de tweede kogelronde, rode, zeer zoete slijmerige vruchten. Maar ook dierlijk voedsel wordt allerm inst versmaad! Met smaak worden allerlei kleine en grote insecten — zelfs wespen en bijen — rupsen en ander ongedierte dat ze voor de lange snavel komt, verorberd. Ook schijnt men te hebben geconstateerd dat de troepiaal de in garven op het veld staande kleine mais niet met rust kon laten en eveneens, dat hij wel eens een ei van een ander vogeltje wegkaapte. De twee laatstgenoemde praktijken heb ik persoonlijk — gelukkig — nimmer waargenomen. Wel heb ik hem meermalen zien smullen van zachte stukjes fruit, die op een geïmproviseerde voertafel waren gestrooid. Dan kon ik hem prachtig bekoekeloeren vanaf de warande en genieten van het vlamme oranje als de tropenzon er haar stralen op liet spelen. Maar zodra een chuchubi (spreek uit: tsjoetsjoebie), de Caraïbische spotlijster, op het toneel verscheen, was het onmiddellijk volop knokken geblazen. Prompt zaten die twee elkaar in de veren en het schijnt dat ze elkaar niet kunnen luchten of zien.

Nog een bewijs van de vertrouwelijkheid van vriend troepiaal: hij schrikt er niet voor terug vlak bij de mensen te komen, die eterij voor hem strooien, zoals ik meermalen heb gezien in de nabijheid van diverse baaien, waar wij gedurende de weekeinden zwommen en een beetje verkoeling zochten.

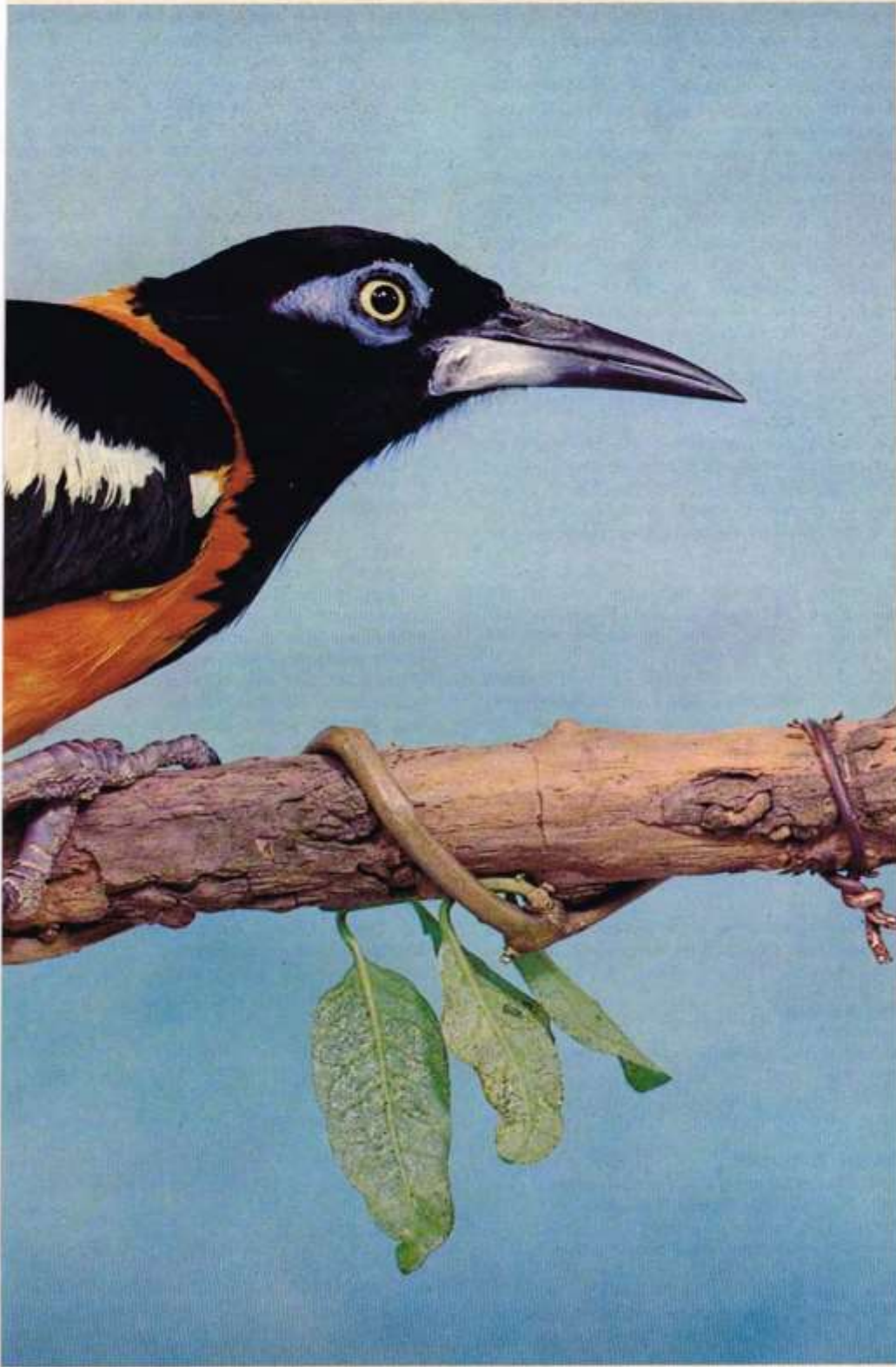
Waar komt de naam vandaan?

Ergens heb ik gelezen dat de naam 'troepiaal' zou zijn afgeleid van het Franse woord 'troupe', hetgeen impliceert dat de vogels dikwijls troepsgewijs worden aangetroffen. Ik wil deze bewering allerm inst bestrijden, want elders kan zulks best het geval zijn, maar de oranje-troepialen op Curaçao heb ik nooit troepsgewijs gezien, iets wat ook geldt voor de eveneens op dat eiland voorkomende gele troepiaal (*Icterus nigrogularis*). Naar mijn bescheiden opvatting is het woord troepiaal eerder een zogenaamde onomatopoeie, een klanknabootsend woord, duidend op de fantastisch klinkende, rollende roep, waaruit men met een beetje fantasie 'troepie-óél' kan halen. Het is een heldere, vérklinkende fluittoon, die niet zelden overgaat in een allerwelluidendst gedomel. Het gefluit kan men de gehele dag beluisteren, zelfs in de heetste uren van de dag, wanneer vrijwel alle eilandbewoners siesta houden.

De /

Ussel

De /

Ussel

De nestbouw

In de literatuur wordt soms vermeld dat het nest wel iets weg heeft van de 'hangwieg' van onze wielewaal. Ik moet eerlijk bekennen dat ik tijdens mijn ruim zesjarig verblijf op Curaçao betrekkelijk weinig nesten van troepialen heb gevonden. Wel wist ik er geregeld diverse te zitten, maar die waren onbereikbaar voor mij, aangezien ze zich bevonden tussen de lange, stekelige 'tentakels' van zuilcactussen. Wat heb ik van die 'krengen van dingen' een schrammen opgelopen! Maar de nesten waar ik wel bij kon, hoewel ze gebouwd waren tussen cactusarmen, hadden wel een diepe kom (zeven tot tien cm) maar waren pertinent niet hangend. Ze bleken vrij omvangrijk en vervaardigd van zeer dunne takjes, twijgjes en vezels, van binnen gevoerd met halmpjes, sprietjes en ander fijn materiaal.

De eieren zijn paarsachtig wit (zij lijken wit met een paarsachtige gloed) en voorzien van grijze ondervlekken met daarover kleine zwarte vlekjes en zwarte en zwartbruine lijntjes en haaltjes, die het dichtst bijeen staan aan de stompe pool.

De nesten die ik heb gevonden, bevatten alle twee eieren of jongen. Dit schijnt het maximum te zijn; wel zijn nesten gevonden met één (bebroed) ei of één jong.

Naar mijn beste weten geschiedt het broeden uitsluitend door het vrouwtje en duurt ongeveer twee weken. De jongen worden blind en kaal geboren en gevoed met allerlei insecten of

andere dierlijke eterij. Ik neem dit tenminste aan, daar ik heb gezien dat een troepiaal steeds in een enorme datucactus vloog, nu eens met een rups, dan weer met een ander niet te onderscheiden beestje in de snavel. Er moet daar stellig een nest met jongen zijn geweest. Helaas kon ik me niet overtuigen, daar die stekelige 'reus' onmogelijk te beklimmen was!

In diverse maanden zijn legsels of broedsels gevonden en derhalve wordt aangenomen dat een bepaald broedseizoen niet bestaat.

Nog niet eens zo heel lang geleden liep het aantal troepialen op Curaçao en Aruba schrikbarend hard achteruit. Momenteel zijn ze beschermd en mogen niet meer worden gevangen, hetgeen de troepialenstand uiteraard ten goede komt.

In de voliëre

Volgens Rutgers zijn ze als kooivogel zeer aan te bevelen, daar ze spoedig tam worden en wennen aan vrij in- en uitvliegen. De kooi moet ruim zijn, zodat de vogel zich vrij kan bewegen. Behalve universeelvoer eten de troepialen vruchten (vooral sinaasappels), terwijl meelwormen uit de hand worden gegeten. Ter afwisseling kan men ze kleine stukjes rauw vlees en mierepoppen geven. Badgelegenheid moet er zijn en behalve zitstokjes van verschillende dikte, moet ook een nestmandje worden aangebracht, dat benut kan worden als slaapplek. Voor kleinere vogels kunnen ze gevaarlijk zijn, dus... een gewaarschuwd mens telt voor twee.

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

Bedankt

Wegens verandering in werkzaamheden heeft de heer J. H. van Houtum bedankt als distriktsvoorzitter voor Noord-Brabant.

Keurmeesters

Telefoon

J. Aelbrecht, Eufstraat 3 te Amstelveen 020 - 45 55 12

H. A. Vervest, Botstraat 1, Eindhoven 01608 - 28 55 of 21 51 t.k.u.

Nieuwe afdelingen

Afd. Westerschouwen in distrikt Zeeland.

Afd. Rotterdam in distrikt Zuid-Holland.

Afd. Biddinghuizen in distrikt Gelderland.

Afd. Tilburg 9 in distrikt Noord-Brabant.

Afd. Bleiswijk in distrikt Zuid-Holland.

Afd. Harmelen in distrikt Utrecht.

Wij wensen deze afdelingen een bijzonder succesvolle start en hopen dat zij zich spoedig in onze organisatie zullen thuis voelen.

Opgeheven

Per 1 april 1971 is de afdeling Haalderen in distrikt Gelderland opgeheven.

DENKT U VOORAL IN DE
SCHOONMAAKTIJD OOK
AAN DE VERVUILING VAN
HET MILIEU ?
GEEF OOK UW GROF VUIJL
MET DE VUIJLNIWAGEN
MEE !

nu ook
Geel-Pigment

Na langdurige proefnemingen zijn wij erin geslaagd

MAGOLIN geel-pigment-poeder

samen te stellen. Magolin voor een mooiere en diepere goud-gele glans, bij kanaries enz.

Dhr. Th. v. Berkel, Hogeweg 319, Venlo, deelt mede:

„Magolin heb ik met goede resultaten toegepast. Mijn gele kanaries kregen een mooie goud-glans. Ook zijn door mij proeven genomen met geel-groene kanaries, waarbij het geel mooi donkerder werd en het groen een mooie bruinachtige kleur kreeg. Bij proeven op geheel groene kanaries, kwamen mooi bruinachtig gekleurde jongen. Mijn vogels zijn in prima konditie.”

GECO-Labor. - Ottostraat 5 - Venlo-W. - Tel. 04700 - 2 02 13
Vraagt gratis folder en tevredenheidsbetuigingen!

Bird specialist

Vrijblijvend kunnen wij u aanbieden alle soorten kanaries, Australische prachtvinken, Afrikaanse vinken, Zuidamerikaanse vinken, alle soorten parkietachtigen, diverse soorten toucans, siereendjes, kwartels, flamingo's, zwanen, papegaaien, ara's, enz. enz. Steeds duizenden vogels in voorraad.

Wij vragen te koop: alle soorten sier- en watervogels.

BLANKESTIJN'S VOGELHANDEL

Dahliastraat 39 - Veenendaal - Telefoon 08385 - 12367

Voor 'n mooie tuin en
kamerplanten die 't goed doen

Culvita

POTGROND

COMPOST

KOEMEST

Voor vogels in topvorm

A T E R R A V V V

Verkrijgbaar bij uw speciaalzaak.

Cul-Vita n.v.

Postbus 228

Leiden

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f 11,- per jaargang, te storten op postgiro 115834 De Vogelwereld, Civoorstraat 30, Zottegem.

"VERAKA"

Specialiteit in tentoonstellingskooien voor pelsdieren, pluimvee en vogels - Voorfronten in alle maten - Tevens opvouwbare kooien voor honden, katten, duiven, papegaaien etc. Bondskooien - Hooiruiven - Voerbakjes - Alles gepuntlast 100% service.

"VERAKA"

Markstraat 17, Telefoon 01693 - 448
Terheyden N.Br.

nieuw

STIMULITE VOEDERS.

STIMULITE Nectar Voer Het Enige en Ideale Voedsel voor Tangara's Vliegenvangers Brillenvogels Kolibries Bladvogels Enz. enz. In Gebruik bij alle Vogel-parken Dierentuinen en bij alle Liefhebbers zoals U! Is Klaar voor het Gebruik Waar nog niet verkrijgbaar wende men zich direct tot ons!

Verzending door het gehele land!

- STIMULITE Speciaal Universeelvoer
- STIMULITE Speciaal Kanarie Krachtvoer
- STIMULITE Speciaal Kanarie Opfokvoer

Geeft uw Vogels uitsluitend STIMULITE Voeders, ze zullen er wel bij varen! STIMULITE een NAAM in Vogelvoeders! Met ruim 60 jaar ervaring!

STIMULITE Vitaminen

Speciale Glazen Voederflesjes voor het Nectarvoer
SUPACOL Flesjes Kanarie-Roodkleur, voor Rode Kanaries, Tangara's, Kardinalen, enz.

Bovenstaande Voeders en Artikelen leveren wij ook aan de erkende Handel Vraagt Prijsopgave voor Wederverkoop

AVIMEX, Import-Export
Soesterweg 224 Amersfoort
Tel. (03490) 31217

**Alleen
Vertegenwoordiging
voor
Geheel Nederland
AVIMEX
AMERSFOORT**

Ussel

De

BIJ DE KIEKENDIEVEN THUIS

J. A. Verwey.

1. Pa de Asgrauwe is net van de jacht thuis gekomen. Wat hij in zijn klauwen meedroeg was niet duidelijk te zien. Ook niet toen hij de prooi liet vallen en Ma als een volleerd acrobate dat voedsel onder een sierlijke duikvlucht uit de lucht opving. Op de horst scheen de zon; de aanwezige jongen zochten daarom dekking in de jungle van de moeras. Met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, lokte moeder kiekendief haar kroost naar de maaltijd, door telkens, bedstroep te nemen en daarmee te rutsen; roepen deed zij niet.

2. De jongen komen op dat gerucht af en nu blijkt dat Pa een mol heeft thuis gebracht. Een prooi met een nog al taaipe pels. Dat blijkt duidelijk uit de manier waarop het al te gulzig jong, het totale hapje tracht in te slikken. Ma heeft niet de kans gekregen de buit in brokjes te trekken en te verdelen. Let op de overige kuikens. Het is niet of zij sneu kijken nu het er oplijkt dat die ene schrokop alles en zij niet zullen krijgen.

3. Moeder weet echter raad. Als die kleine schranser de prooi in zijn geheel inslikt, loopt hij de kans er in te zullen stikken. Daarom pakt zij de mol weer beet en omdat haar kleine rakker niet van loslaten weet, scheurt de prooi aan stukken. Dat is waarschijnlijk ook de bedoeling. De andere kuikens krijgen weer belangstelling.

4. Op deze manier krijgt elk jong zijn deel. Als de prooi is verdeeld trekken de kuikens zich terug tussen de halmen. Vogels kunnen evenmin als mensen, de directe stralen van de zon verdragen.

5. Overigens lijkt het bij de Kiekendieven thuis erg gezellig. Voortdurend is er „muziek“ van allerlei rietzangers. Kikkers kwaken en muskieten fluiten. Bloemen, bloemen overal! Zelfs een „Pispotje“ ontbreekt niet. Overigens is het jammer dat wij moeten vaststellen dat ook de familie Kiekendief, zowel bruine blauwe als asgrauwe, steeds in aantal afneemt. Het lijkt er op dat ook de vogels van de waterkant, van de lage landen en het moeras, lijden onder de toenemende vervuiling van water, land en lucht; met al de nare gevolgen van dien.

2

3

4

1

5

J. J. Hordijk

DE GRASPARKIET van A tot Z

DEEL 9

De eerste aankoop

Wanneer we zover zijn, dat we weten hoe een goede vogel er uit moet zien, gaan we eens aan kopen denken. Het is van belang dat we onze hobby niet direct té groot opzetten.

Veel kwekers zijn groot begonnen, maar hun liefhebberij viel na een of twee jaar als een kaartenhuis in elkaar. De eerste aankopen kunnen we het beste doen op het einde van het kweekseizoen.

De meeste kwekers gaan dan selecteren en dus is het beste materiaal nog niet verkocht.

Dit laatste is natuurlijk wél het geval even vóór het kweekseizoen, bijvoorbeeld in januari. Nu moeten we als koper één ding nooit vergeten. Een kweker verkoopt nooit zijn beste vogels! Hieruit volgt dus dat er altijd wat aan de gekochte vogels mankeert. U koopt dus vrijwel nooit een allround vogel.

Er zijn soms beginnende kwekers, die wanneer zij een vogel willen kopen, de eigenaar alle fouten die aan de vogel te zien zijn, welke zij willen kopen, opsommen. In feite is dit natuurlijk onzin.

De kweker die een vogel verkoopt heeft daar zijn reden voor.

Het beste is om alvorens bij één bepaalde kweker te kopen, eerst eens wat bezoeken te brengen aan andere kwekers en zodoende de markt te verkennen.

Ook bezoeken we de shows en noteren de kwekers die met goede resultaten uit de bus komen.

We moeten er echter wel rekening mee houden, dat bij de topkwekers altijd een gedeelte van de koopsom voor zijn naam wordt gerekend.

Zien we op shows vogels te koop aangeboden staan, dan is het voor de beginner beter, het kopen hiervan aan meer gevorderde kwekers

over te laten.

Op een tentoonstelling kopen is altijd dom, tenzij men de vogels van de verkoper terdege kent.

Toen ik zelf als beginner startte, kocht ik ook op een show mijn eerste vogels en ik was er vast van overtuigd, dat ik juist handelde. De eerste man welke ik op die bewuste bondsshow kocht, was een grijsgroen opaline, die op deze show 89 punten behaalde.

Helaas was deze vogel toen slechts vier maanden oud, zodat er van kweken dat jaar niet veel kwam.

Als beginner met één op twee koppels zit men dan de jongen als het ware uit de blokken te kijken.

Meestal betalen we ook op de show een bepaalde méér-prijs voor de vogels.

Van bijzonder groot belang is ook te weten, welke kweekmethode de verkopende kweker toepast, omdat het belangrijk is de vogels te kopen van kwekers die bezig zijn een eigen stam op te bouwen of reeds een eigen stam bezitten.

Kopen we bij een kweker, die op veelvuldige wijze kruising toepast, dan dienen we met het volgende rekening te houden:

de bastaarden die u koopt moet u ook weer onderling kruisen. U kunt namelijk niet anders. Hierdoor treden weer een groter aantal eigenschapcombinaties op.

De nakomelingen met een gunstige combinatie van de bastaard worden steeds minder, zodat op de duur in het geheel een geleidelijke achteruitgang waar te nemen is.

Later komen we hier nog eens op terug in het hoofdstuk „Kweektheorie”.

Gaan we een vogel kopen, dan is het aller-eerst zaak, dat u zijn familie ziet en eens op uw gemak met de kweker over zijn vogels kunt praten.

Heeft u uw keuze om bij een bepaalde kwe-

Ussel

De

ker te kopen gedaan, dan moet u er van uitgaan dat hij te vertrouwen is. Blijkt later dat dit niet het geval is, neemt u dan een andere kweker om uw materiaal te kopen. Vraag de kweker om advies en informatie omtrent de vogels die u koopt, zowel over de bouw als over de kleurslag.

Sommige kwekers zien kans om in een half uur tijds vogels te kopen. Dit is natuurlijk fout. Wanneer we een vogel gaan kopen, dan moeten we daar rustig de tijd voor nemen, zodat we alle voor- en nadelen van de vogel kunnen zien. Meestal gaat hier wel een halve dag mee heen.

Ook moeten we rekening houden met de familie van de vogels.

Het is beter om bij iemand vogels te kopen met een goede gemiddelde kwaliteit, dan bij een kampioenskweker te kopen, waar de gemiddelde kwaliteiten der vogels sterk uiteen lopen.

Ook al weet de kweker zo te praten, dat de slechte vogel een broertje is van de goede. Koop bij één of twee kwekers en loop niet van de een naar de ander. Het gevolg hiervan is dat we een groot assortiment met totaal verschillende typen vogels op onze kooi krijgen. En dat is nu niet bepaald bevorderlijk voor de kweekresultaten.

Men doet er goed aan, zich de eerste tijd op één of twee kleurslagen te specialiseren. We kunnen dan bijvoorbeeld groen en blauw nemen. Allereerst lezen we alles wat er over

deze kleurslagen bekend is en bekijken goed hun kleur-vererving.

Later, of zelfs direct kunnen we in deze kleurslagen de opaline en cinnamonfactor brengen. We dienen dan evenwel eerst weer goed de vererving van deze kleurslagen te bestuderen, zodat we na één of twee jaar niet met een hok vol opalines en cinnamons zitten.

Het is bijzonder onverstandig om een grote hoeveelheid verschillende kleurslagen te kopen, welke dikwijls nog niet eens bij elkaar passen en zeer moeilijk op tentoonstellingskwaliteit te kweken is.

Ook is de kwaliteit van de bontsoorten en de recessieve kleurslagen, zoals fallow, grijs-vleugel etc., dikwijls véél minder dan die van de hiervoor genoemde kleurslagen.

Let ook vooral op of de vogels er gezond bij zitten en of er niet veelvuldig French Moultingevallen op het hok voorkomen.

Het niet tot kopen overgaan bij een kweker, waar French Moulting wél veelvuldig op het hok aanwezig is, bespaart u veel tegenslag en narigheid.

Over het algemeen genomen wordt door de beginner in de aanvangsperiode vaak té veel betaald, hetgeen beslist niet nodig is.

Start niet te snel, daar het spreekwoord zegt: „Hardlopers zijn vaak doodlopers!“.

Bekijk de aan te kopen vogels kritisch en weeg ten opzichte van de kwaliteit de aankoopprijs af. Op de prijs van de grasparkiet komen we in het volgend hoofdstuk terug.

VERENIGINGSBESTUREN!

**Kan ook uw vereniging geld gebruiken?
Houd dan een tegelverkoop-actie!**

Bestel bij ons wand-tegels met vogel-afbeeldingen in meerdere kleuren (handwerk) met of zonder thermometer, eventueel met opdruk van uw verenigingsnaam etc.
Ook pracht JUBILEUMGESCHENK
Vraag vandaag nog model-tegel met prijs.

Kunstdrukkerij PALET - Den Haag
Swanenburgstraat 46 - Tel. 070 - 67 59 89
Postbus 3611

Wij hebben regelmatig voorradig
duizenden Tropische Vogels
Austr. Prachtvinken
Spreeuwen - Kardinalen
grote en kleine Parkieten
Duiven - Kwartels - Fazanten
Kanaries - Papegaaien etc.

Vogelhandel „Benny Slagers“
Dorpsstraat 79 - Enter (Ov.)
Telefoon 05478 - 6 82
's Zondags tot 2 uur.

Met Bogena producten kernegezonde dieren.

Intensief geeft alle roodfactorige vogels de gewenste rode kleur. Bijzonder geschikt voor het op kleur brengen van kanaries, maar ook van kneutjes, putters, kardinalen, flamingo's enz.

Kanarie Kernvoeder. De jongen groeien als kool, omdat het de oudervogels aanzet tot voeren.

Veerlaan 17-23 Rotterdam telefoon 010-172680

Dokumentatie over onze artikelen voor vogels zenden wij U gaarne gratis op aanvraag.

GEEN STAMOPBOUW ZONDER LIJNENTEELT

Door de schrijver van „Stamvorming zonder bloedverversing“ is aan mij gevraagd of ik mijn visie wil geven op genoemd artikel.

Gaarne ben ik bereid dit te doen. U zult echter dit artikel meer moeten zien als een aanvulling, waaruit u zelf uw conclusie kunt trekken en mogelijk uw voordeel kunt doen.

Een deel van de liefhebbers, zeker niet het kleinste deel, vangt de kweek aan zonder dat dit van te voren planmatig is opgezet.

Natuurlijk is wel van te voren bekeken en berekend welke fokparen zullen worden gebruikt. Maar meestal strekken de broedplannen zich niet verder uit als voor één seizoen. En dit is dikwijls de oorzaak dat er steeds met wisselend succes resultaten worden behaald. Hiermee wordt niet alleen bedoeld het al of niet goed fokken. Veel of weinig jongen op stok? Wat zijn de tentoonstellingsuitslagen? Gaan we vooruit met de vogels? Of zijn we op hetzelfde niveau gebleven? Zo nu en dan een uitschieter? Of kunnen we erop rekenen dat we met een redelijk aantal van de door ons gefokte dieren ieder jaar behoorlijk aan de punten komen?

Hebben onze vogels een zekere eenheid in grootte, vorm en kleur?

Is de bevedering van een uitstekende kwaliteit? — Houding — noem ik met opzet hier niet bij, dit kan immers worden aangeleerd. Alleen de vogels die rustig van aard zijn is dit overigens bij te brengen.

Dus toch een aspect waar we op moeten letten in onze fokkerij.

Andere vragen die rijzen bij het samenstellen van de fokparen zijn. Hoe waren de ouders? Was de bevruchting goed? Zijn de vogels waar-

mee we gaan kweken voorspoedig opgegroeid? U ziet wel, vragen ten over. Als het ons ernst is om showvogels te fokken, zullen we ons toch dergelijke vragen moeten stellen. En kunnen we deze positief beantwoorden? Kortom gesteld, voor het fokken van tentoonstellingskanaries zullen we gebruik moeten maken van de juiste kweekvogels. Het meest ideale is, als we beide elementen in een vogel kunnen verenigen. Dit is zeker niet altijd mogelijk, want in sommige kleuren zijn het de mannen die het ideaalbeeld benaderen. In een andere klas is het de pop die de standaard het meest nabij komt.

Bij het opstellen van de fokschemas dienen we hier terdege aandacht te schenken. Om enkele voorbeelden te noemen.

Zilverbruine man en pop. De pop zal bijna altijd voller van kleurvolume zijn dan de man, die is meestal wat streperig. Idem de zilverisabelman. De pop zal ten opzichte van de man veel zachter, vloeiender van kleuruiting zijn. Daarentegen bij de goudisabel is de man gloedvoller van tint. De goudisabelpop is wat gedempter in haar kleurbeeld.

Willen we dus lijnenteelt toepassen, dan zullen we afhankelijk van de kleur die we op het oog hebben, de kweek moeten richten, hetgeen inhoudt dat we de mannelijke of de vrouwelijke lijn moeten volgen. Bij de selectie van de fokvogels letten we op de dieren die de meeste kenmerken dragen van het gestelde doel.

Dat zal voor de ene kleur kunnen zijn de pop met mannelijke kenmerken en voor een andere kleur de man met vrouwelijke kleurkenmerken. Doordat juist dergelijke vogels niet voor het oprapen liggen, is het taak om ze zelf te fokken. En

daartoe is maar een aangewezen weg. **Het toepassen van inteelt.** Dat is in werkelijkheid de paring van vader aan dochter of zoon aan de moeder. Het meest snel komen de gewenste maar ook de ongewenste eigenschappen naar voren bij de paring van broer aan zus. Zo'n koppeling zal in de nateelt het meest zuivere splitsingsgetal laten zien in de verhouding 1 : 2 : 1. Uitgaande van 4 jongen zal een van de vier op de grootvader, een op de grootmoeder en twee stuks zullen op hun ouders gelijken.

Vooropgesteld dat dit alleen opgeld doet, als we starten met fokzuivere vogels, die slechts verschillen in één factor.

Slechts zelden zal dit bij kleurkanaries het geval zijn. Zodra er meerdere factoren in het spel zijn, worden de verhoudingsgetallen ook anders. **Stamvorming via lijnenteelt, geleidde inteelt, kan alleen succesvol zijn als we homozygoten gebruiken.**

Dus geen kleurkanaries die van alles kunnen vererven. Want we krijgen in hun nateelt een te grote verscheidenheid van allerlei kleurvariteiten. Op zich zelf heel interessant en zeker als het te doen is om een zekere kleurslag in ons bezit te krijgen.

Ons doel is echter om een stabiele stam te vormen. Daarvoor zullen we toch tenminste over voldoende selectiemateriaal moeten beschikken. Stelt u zich voor dat u een stam zilverisabellen wilt fokken.

Dan is de meest vlotte manier om daartoe te komen, op de allereerste plaats stamouders te gebruiken die de grootste kans geven op de gewenste kleur. Dit zou kunnen zijn de paring zilverisabel maal isabel. De gehele nateelt zal gelijk in kleur zijn als de ouders. U paart een zilverisabelman aan drie isabelpoppen. De kweek verloopt voorspoedig en twintig isabellen al of niet met de zilvertint zijn het resultaat. Hieruit kunnen we het materiaal voor het volgende seizoen selecteren. Het moet toch al heel raar lopen als er geen geschikte exemplaren uit deze twintig zijn te zoeken.

Nemen we als voorbeeld een andere kweekstamstelling op de korrel. U paart een isabelman aan aan agaatspop.

In het gunstigste geval is de helft der jongen in het bezit van de isabeltint. Uit de poppen kunt u keus maken, hetzij isabel of zilverisabel. Uiter-

aard een beperkte keus in vergelijking met de paring zilverisabel maal isabel. Bij de mannen de agaats of zilveragaats/isabel wordt het al heel moeilijk om de juiste mannen te vinden. Op hun agaatskleur zijn ze gemakkelijk te selecteren, doch de verborgen isabelfactor is niet te beoordelen. Alleen proefparingen kunnen hierop een antwoord geven. Begrijp u wat ik bedoel?

Hoe groter het kwantum des te kritischer kunnen we te werk gaan bij het uitkiezen van de fokvogels. Dit zal toch al niet eenvoudig zijn. Wij moeten zoeken naar eenheidskenmerken. **Het fokken van kleurkanaries die, zoals het spraakgebruik het zegt, als twee druppels water op elkaar lijken, zal in de praktijk niet mogelijk blijken.** De grote vraag is trouwens, zou het groot zijn om kleurkanaries te fokken, die volkomen identiek aan elkaar zijn, gelijk in alle onderdelen? Ik meen van niet! Indien er niets meer te verbeteren valt is er niet veel meer te bereiken ook, het zou immers vlug gedaan zijn met de kanariesport.

Zodra er niets meer te vervolmaken is verflauwt de interesse. Juist de zucht naar het ideale kleurtje houdt de kleurkweek levendig.

Daartoe is het aanbevelenswaardig om planmatig de kleurkweek ter hand te nemen. Dat men de kleurslag die men op het oog heeft door en door moeten kennen, is te begrijpen.

Hoe zouden we anders selectie moeten aanpassen? Op welke wijze zouden we de kweekkoppels moeten vormen? Doen we dit op goed geluk dan heeft lijnenteelt weinig nut.

Te veel moet dan aan het toeval worden overgelaten. Het zou dan zelfs niet denkbeeldig zijn, dat we in plaats van verbetering eerder een verslechtering van kleurkwaliteit zouden bekomen. Aanzien dit nooit de bedoeling is, lijkt het mij duidelijk dat stamgelijkheid met inachtneming van de standaard alleen verkregen wordt, indien men met kennis van zaken te werk gaat.

Laten we in het komende kweekseizoen trachten een aanvang te maken met stamopbouw.

WIJ BIEDEN U VRIJBLIJVEND AAN UIT BUITEN- EN BINNENVOLIERES:

Napoliens	5,— p.p.	Groene kardinalen	35,— p.st
Zilverbekjes en loodbekjes	5,— p.p.	Grijze zebrevinken	7,50 p.p.
Bandvinken	6,— p.p.	Witte zebrevinken	10,— p.p.
Ekstertjes	6,50 p.p.	Beige zebrevinken	9,— p.p.
Vuurvinken	7,50 p.p.	Masker zebrevinken	12,— p.p.
Goudmussen	7,50 p.p.	Zilvervleugel zebrevinken	13,— p.p.
Blauwfazantjes	8,— p.p.	Jap. meeuwtjes	8,50 p.p.
Oranjekaakjes	8,— p.p.	Jap. nachtegale mannen	20,— p.st
Goudbuikjes	9,50 p.p.	Jap. nachtegale poppen	11,— p.st
Mozambique sijjes	10,— p.p.	Zilveroornachtgale	40,— p.st
Edelzangers	10,— p.p.	Blauwvleugelnachtgale	35,— p.st
Geelbuik astrilde	15,— p.p.	Rijstvogels	8,50 p.p.
Geelstuitedelzangers	12,50 p.st	Safraanvinken klein	20,— p.p.
Staalvinken	7,50 p.p.	Safraanvinken groot (op kleur)	20,— p.st
Dominicaïnwidas	11,50 p.p.	Dubbele Mozambique sijjes	25,— p.p.
Oost Afr. blauwfazantjes	10,— p.p.	Himalaya sijjes	15,— p.st
Blauwkap blauwfazantjes	22,50 p.p.	Roodbekwevers Angola	10,— p.p.
Geelchouderwidas	17,50 p.st	Shamajsters	65,— p.st
Geelnekwidas	25,— p.p.	Bladvogels	50,— p.st
Koningswidas	25,— p.p.	Fairy bluebirds	200,— p.p.
Groene tijgervinken	25,— p.p.	Surinaamse glansmerels	20,— p.st
Tijgervinken	7,50 p.p.	Lappenspreuwen zeldzaam	200,— p.p.
Muskaatvinken	6,50 p.p.	Afr. glansmerels	20,— p.st
Zwartkop en driekleur nonnen	7,— p.p.	Purper glansmerels	25,— p.st
Witkop nonnen	7,50 p.p.	Geelikop tropialen	20,— p.st
Blauwgrijze roodstaartjes	9,— p.p.	Roodborsttropialen	25,— p.st
St. Helena fazantjes	13,— p.p.	Jacarinevinken	10,— p.st
Dubbele goudbukjes	13,— p.p.	Boliviaanse kardinaaltjes	17,50 p.st
Angola blauwfazantjes	13,— p.p.	Rode kroonvinken	17,50 p.st
Roodkop amadines	22,50 p.p.	Keneelpaapjes	20,— p.p.
Grenadierwevers op kleur	20,— p.p.	Witkeelpaapjes	15,— p.p.
Zambalewvers op kleur	20,— p.p.	Indische nonpareils	20,— p.p.
Pigmy duifjes	32,50 p.p.	Bruinkop ortelanen	7,50 p.st
Rode steenduijjes	35,— p.p.	Zwartkop ortelanen	12,50 p.st
Diamantduifjes	20,— p.p.	Kalabulbul	17,50 p.st
Zwartmaskerduifjes	20,— p.p.	Roodoorbulbul	22,50 p.st
Zebra duifjes	35,— p.p.	Witoorbulbul	20,— p.st
Geelsnavel Peruduijjes	35,— p.p.	Oevermynahs	17,50 p.st
Groenvleugelduiven	60,— p.p.	Herten mynahs	22,50 p.st
Senegalduijjes	27,50 p.p.	Pagodamerels	17,50 p.st
Staalvleekduifjes	25,— p.p.	Grijskopmerels	17,50 p.st
Chin. kwartels	12,50 p.p.	Grasparkieten div. kleuren	7,— p.p.
Regenkwartels	20,— p.p.	Deensbont, Albino, lutinopark	12,— p.p.
Rodeboskwartels	22,50 p.p.	Valkparkieten	35,— p.p.
Francolinekwartels	22,50 p.p.	Muisparkieten	40,— p.p.
Calif kwartels	45,— p.p.	Nandayaparkieten	80,— p.p.
Zilver chin kwartels	35,— p.p.	Pruimkop parkieten	50,— p.p.
Jap kwartels	17,50 p.p.	Agap personatas	65,— p.p.
Indigovinken	15,— p.st	Agap Fisheric	60,— p.p.
Mex nonpareils	20,— p.st	Agap rosecollis	40,— p.p.
Lazulivinken	20,— p.st	Geelvoorhoofd papagaaien v.a.	150,— p.st
Veelkleurenvinken	20,— p.st	Grijzeroodstaart papagaaien v.a.	175,— p.st
Regenboogvinken op kleur	17,50 p.st	Himalayaputters	25,— p.st
Blauwe bisschoppen	20,— p.st	Rode kardinalen	20,— p.st
Mex kernbijters	20,— p.st	Mex pestvogels	20,— p.st
Mex goudvinken	17,50 p.st	Gladkop kardinalen	18,— p.st
Roodkulfkardinalen	18,— p.st	Bloemenduijjes	40,— p.p.

Conditie: Niet franco, rembours. Minimumorder f 20,— verpakking f 1,50 per kistje. Levende aankomst en kwaliteit gegarandeerd. Reclames binnen 2 dagen. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 5.30 uur, zondags t/m 29 aug. tot 3.30 uur.

In onderstaande plaatsen en data zijn wij met een grote collectie vogels voor verkoop, waar U den zelf keus kunt maken en vrachtkosten bespaart. Spijkenisse: Verenigingsgebouw 't Kontakt, Vredenhofstraat 14 van 9 uur tot 2.30 uur 15 mei. Wormerveer: Hotel de Jonge Prins, Marktstraat 2 van 9 uur tot 2.30 uur 8 mei en 29 mei. Schagen: Hotel de Rode Leeuw, Markt 15 van 9 uur tot 2.30 uur 1 mei en 22 mei.

„WIRIKA” - Elschotseweg 15 - Schijndel (N.Br.) - Tel. 04104-2355

404

INSECTICIDE doodt insecten
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

J. H. J. Hekkert

DE CUBAVINK

Foto:
Wolfgang de Grahl

Het is al weer menig jaar geleden dat ik de Cubavink in mijn volière had. Dat zal omstreeks 1953 geweest zijn, in ieder geval was het in het begin van mijn liefhebbersperiode. Het was toen een van de vogelsoorten die je nog weleens voor je verjaardag kreeg, want de prijs was omstreeks de f 8,— en dat durfde je nog net te vragen, als beginnend liefhebber.

Vorig jaar heb ik deze vogeltjes weer eens aangeschaft en voor een op kleur zijnd koppeltje f 70,— betaald. Misschien zeg U, „bij mij had U ze goedkoper kunnen krijgen”. Wellicht is dat zo, maar voor een mooi en gaaf koppeltje uit een buitenvolière betaal ik graag iets meer en daarnaast komt dan nog de faktor, dat ik niet altijd

mee wil doen om anderen te intimideren door te zeggen, „maar bij die en bij die kosten ze maar zoveel”. Ook ik heb dikwijls vogels verkocht beneden hun waarde en dat kan diverse oorzaken hebben: misschien worden ze goedkoper verkocht omdat deze of gene liefhebber zijn ouden goedkoop kocht en dacht dat dat de waarde was. Het kan ook zijn dat hij ruimte of geld nodig had om ergens anders goedkoop een koppel vogels te kunnen kopen en misschien viel zijn verwachting tegen en was het toch niet dat wat hij dacht te zullen bereiken. Devaluatie in de prijs is voor velen een nare zaak en onbewust doen we er allen weleens aan mee en mede daardoor betaalde ik graag f 70,— voor mijn kleine Cubavin-

ken. (Duitsland D.M. 120,— en België 750 F) Mocht U echter nog niet weten hoe deze vogeltjes eruit zien dan hier een korte kleurbeschrijving: Man: Deze is overwegend groen/geel met een grijs bovenkopje. Zeer opmerkelijk is de gele band die van de hals, langs de oorstreek tot achter het oog loopt.

De oor-en oogstreek zijn evenals het voorhoofd en de borst, zwart. De onderzijde is grijs.

Pop: Hiervan zweemt de kleur wat meer naar de bruine kant, zodat zij bruin/groen wordt. Het geel dat bij de man fel gekleurd is, is bij haar veel bleker. Verder mist zij de zwarte borst en bij haar is de oor-en oogstreek bruin. Daar deze kleine, vlugge vogeltjes van oorsprong uit droge streken komen, eten zij vnl. kleine zaden, als gras-en onkruidzaden met daarnaast het tropisch mengsel en trosgierst. Groenvoer gebruiken ze weinig en wanneer er jongen zijn gebruiken ze wat levend voer, alhoewel dat per vogel nog weleens wil verschillen. Het koppeltje dat ik nu bezit, daarvan neemt het popje wel regelmatig meelwormen, zowel de grote als de kleine, maar de man heb ik er nooit een zien gebruiken. Ook ken ik koppeltjes die helemaal geen levend voer gebruiken. Maar in het algemeen kan gesteld worden dat vooral tijdens het opfokken der jongen, levend voer aanwezig moet zijn.

Evenals het in ons land voorkomende sijsje, wordt ook de Cubavink zeer afhankelijk aan zijn verzorger. Wanneer ik een paar meelwormen in het bakje gooi, dan zit het popje direkt op de rand om ze weg te halen. Zelfs heb ik al eens een koppeltje zien broeden in een openstaande volière, zodat de ouders ook buiten de volière het voedsel voor hun jongen konden halen.

Dat de Cubavink gehouden wordt zal ongetwijfeld liggen aan zijn kleurrijk verenpakje en levendigheid, doch zeker niet aan zijn zang want die is onbeduidend en bestaat uit een niet te hard hoog toontje.

Waarom er vroeger eigenlijk niet meer aandacht aan het kweken met deze vogeltjes besteed is, weet ik eigenlijk niet. Wel weet ik, dat er vroeger weinig mee gekweekt werd, alhoewel het toch niet zo'n moeilijk tot broeden te krijgen soort is. Maar na de exportstop vanuit Cuba is ook dit soort, evenals vele Austr. prachtvinken, in de belangstelling komen te staan, echter niet in die mate als de Australiërs, hetgeen ongetwijfeld te wijten is aan het feit dat deze vogeltjes niet onder eenvoudige pleegouders groot te krijgen zijn en een-ieder dus aangewezen is op natuurbroed en daardoor dus de hoeveelheid sterk beperkt blijft, temeer er in Nederland niet zo veel en in Duitsland zelfs schaars zijn.

De nestbouw bestaat uit een gezamenlijke bouw van strootjes, pluizen en veertjes om hiermede uiteindelijk een kogelrond nestje te verkrijgen dat zij het liefst in het dichte struikgewas maken, alhoewel ook weleens een nestkastje gebruikt

wordt. Zelf heb ik zowel nestkastjes als heidebossen hangen, maar ze geven toch altijd de voorkeur aan het laatste.

Alhoewel ze vreedzaam van aard zijn tegenover niet-soortgenoten, verdedigen zij altijd fel hun broedterritorium en eigenlijk moeten we ze, wanneer in kleine ruimten, zoals in kooien, gebroed wordt, apart houden. In een volière hebben ze ruimte genoeg en kan ook ieder soort erbij.

Het legsel is klein en bestaat uit 3-4-eitjes die een blauwachtig/grijze tint hebben, terwijl het dikke gedeelte van het eitje voorzien is van rood/bruine vlekjes.

Wanneer de ouden gaan broeden en de eitjes zijn bevrucht dan kan men tussen de 12e en 14e dag de jongen verwachten. Indien ook het opfokken goed verloopt, vliegen de jongen na twee weken uit en veertien dagen daarna zijn ze zelfstandig.

Wanneer de ouden dan weer gaan broeden is het beter de jongen te verwijderen (zeker bij kooikweek), want de man kan tegenover zijn jongen zeer agressief zijn.

Naast de kleine, bestaat ook nog de „Grote Cubavink”, die ongeveer 2 cm. groter is. Deze mist de fel gele band, doch heeft een geel keelvlakje en gele wenkbrouwstreepjes. Hij is daarmee minder opvallend gekleurd dan zijn voorganger. De vraag naar dit soort is ook veel minder. Zij broeden gemakkelijker en zijn ook eenvoudiger in hun onderhoud.

Beide soorten zijn niet geheel winterhard, maar behoeven ook niet verwarmd te worden. Indien U dus over een goed nachthok beschikt is er dus geen enkel bezwaar, behoudens misschien het financiële, om het ook eens of weer eens met dit vogeltje te proberen.

BLAUWRUG MANAKIN

D. Visser.

(Blue-backed Manakin)

(Blau-Rücken Schnurrvogel)

Af en toe mag ik er voor mij zelf een dag tussen uittrekken en als vogelkarel benut je dan zo'n dag om hier en daar eens te neuzen. Op zo'n dag was mijn route uitgestippeld langs diverse H. H. Importeurs. Bij één van dezen zag ik in een kist waar Roodpoot Honingzuigers in waren gehuisvest ook nog een andere soort, waarvan hij bij navraag de naam niet wist. Zelf had ik de vogel reeds ingedeeld in het geslacht van de Pipridae's (Manakins) en vroeg hem naar het boek „The Birds of Columbia”. Dit boek was inderdaad in zijn bezit en had de vogel snel gevonden. Zelfs een tekening was voorhanden hoewel het blauw op de rug van de aanwezige vogels bij de mannen ontbrak. Dit kon dus een kwestie zijn van jongheid. Ondanks dat ze er niet bijzonder fraai uitzagen werden we het over de prijs eens en nam ik een paar mee naar huis. I.v.m. de polygamie welke in de literatuur wordt beschreven heb ik naderhand nog een pop laten komen.

Thuis gekomen heb ik eerst de vogels verzorgd om daarna de in mijn bezit zijnde literatuur nog eens na te slaan en de fijne kneepjes te leren kennen. Hoewel ik nogal wat boekerij heb, kon ik maar weinig positiefs omtrent deze vogels vinden. Veel is er over dit soort vogels niet bekend zodat ik dus voor het merendeel op mijn eigen ervaringen en kennis af moest gaan. 't Was in ieder geval wederom een kolfje naar mijn hand om ze in eerste instantie proberen in een topconditie te krijgen. Het was ze aan te zien dat ze niet die voeding hadden gehad welke ze nodig hadden. Aan de nek en aan de poten waren ze kaal.

't Geslacht van de Pipridae is verspreid over een groot gebied van Zuid-Amerika, met ± 55 soorten, van 't noorden in Venezuela-Guiana naar het zuiden van Brazilië. Toch komt men in de handel deze soorten slechts zelden tegen en schijnen ze ondanks hun uitgebreid verspreidingsgebied gebonden aan bepaalde biotopen. De grootte van deze vogels ligt rond dat van onze mussen; de een iets groter de andere iets kleiner.

Er schijnen, volgens diverse auteurs, bepaalde perioden in hun leven te zijn waarin de vogels kwetsbaarder zijn dan normaal, hoewel ik dit persoonlijk nog niet heb kunnen waarnemen. In de wildbaan bestaat hun biotoop uit het dichte onderhout van de grote bossen waar ze in hun onderhoud voorzien.

Het uiterlijke sexe-verschil, in tegenstelling met andere categoriën in de dierenwereld, is duidelijk te zien. Bij alle soorten geven de mannetjes de gekleurde toon aan, waarbij ze dan opvallend, gekleurde vederpartijen aan de kop, rug of poten bezitten, terwijl ook de staartstructuur abnormaal kan zijn. De popjes zijn als 't ware éénkleurig bestaande uit een duister, donker groenzwart. Bij bovengenoemde soort zijn ze altijd te herkennen aan het rode petje van de man, terwijl het blauw op de rug eerst na een jaar tevoorschijn komt (althans bij mijn vogels). Niet alleen vanwege hun staartstructuur, maar ook door hun overeenkomstige baltsuitingen worden ze wel vergeleken en aangeduid als de Paradijsvogels van de Nieuwe Wereld.

Bij diverse soorten zijn de staartstructuren abnormaal bij andere wederom gewoon en de baltsuitingen geheel verschillend, doch uiteraard wel met het zelfde doel.

Zoals reeds gemeld zijn deze vogels polygaam hetgeen dus wil zeggen dat het mannetje uitgezonderd de bevruchting geen enkele bemoeienis meer heeft t.a.v. „de instandhouding van het ras”. Wel leven de mannetjes in een afgebakend territorium en ontvangen ze meerdere popjes, maar geen ander mannetje moet het in zijn hoofd halen om dit gebied binnen te dringen. Nu schijnen er t.a.v. dit territorium afbakenen ook wederom diverse nuances te bestaan van Kempphaan- tot Nachtegaalmethoden toe, waarbij dan ook wederom de parings-aanbeveling verschilt.

De zang van het gehele geslacht heeft weinig of niets te betekenen, waarvoor dus in de plaats hun kleuren-voordracht. 't Gezang beperkt zich tot een harde, eentonige fluittoon en wat regel-

matig op korte afstanden van elkander geuit wordt. Voorts wordt van dit geslacht geschreven dat ze geluid produceren met hun vleugels, doordat de vleugelpennen als 't ware verstijfd, snel op en neer worden bewogen en, daardoor een snorrend geluid wordt geproduceerd. Misschien dat voor mijn gehoor, bij mijn vogels de geluids-frekwentie te hoog ligt, ik kan hierover alderminst tot op heden, na een jaar verzorging, nog geen verstandig woord over vertellen. Wel heb ik bij mijn vogels geconstateerd dat de man vanaf een verse, sappige twijg steeds regelmatig een 10 cm. achterwaarts omhoog sprong en tezelfder tijd tijdens het snelle, met achterwaarts gerichte vleugels klapperend een snorrend geluid maakte. Echter toen hij met de nagels bleef haken aan de twijg en dus het vleugelklappen er niet bij was, werd toch het geluid geproduceerd.

Tevens is een houding hem eigen waarbij hij op de grond zich in elkander drukt en daarbij de kop en staart omhoog richt. Hierbij worden eveneens de vleugels met korte, vinnige slag bewogen zonder dat ik een geluid waarneem. De kuif wordt hierbij niet opgericht maar horizontaal gespreid. De vogels van dit geslacht is schuwheid vreemd ondanks hun beweeglijkheid en het constant bezig zijn naar het zoeken van voedsel, onder de gekste omstandigheden.

Met de heer J. G. van Oosten (Av. Mag. nr. 4 '69) kan ik het eens zijn dat de kleur iets terugloopt zonder gebruik te maken van b.v. Canthaxanthine (Hoffmann-La Roche) ná een rui-periode: overigens heb ik ze nu zonder mankeren reeds twee maal door de rui gekregen.

Mijn vogels zijn gehuisvest in een beplante serre van 6.50 x 1.80 m, waar de temperatuur door een thermostatische gevelgaskachel niet beneden de 20 graden C. komt. Mijn soort is plasm. 12 cm. groot en draagt de man op zijn zwarte kop met grote ogen een fel scharlaken rood petje, zoals b.v. de Kroonvinken dit hebben. Voorts is het lichaam, vleugels en staart van de man overwegend zwart met aan de onderzijde een donker groen. Ook de mantel begint zich dus nu

na een jaar verzorging in V-vorm in 't blauw af te tekenen. De pop daarentegen is donker olijfgroen met hier en daar een kleine kleur-nuance-ring: de keel b.v. is iets meer grizig en de borst iets lichter groen. Met hun grote kraal-ogen kijken ze brutaal de wereld in en zijn dan ook geenszins bang te noemen. Ze blijven je rustig aankijken totdat het hoog nodig wordt te verdwijnen om dan opnieuw het allerlaatste moment af te wachten.

De importeur had ze op universeel voeder. Zoals gezegd was de vogels dit aan te zien vanwege hun kale plekken in de hals en aan de poten (dijen) Ergens was er dus in het voedselregiem iets mis. Gezien mijn prettige ervaringen met het FRISOLAC-moedermelk- van de C.C.F. te Leeuwarden (zie mijn voorgaande artikelen) heb ik ze onmiddellijk een mengsel verstrekt van dit Frisolac + honing + beschuit en nog extra voorzien van een kalkpreparaat „Calcigenol“, waarop de vogels het prima doen en van meet afaan het beschikbare universeel voeder lieten staan. Voorts natuurlijk fruit in velerlei vorm, bessen zijn hun lievelingskostje; helaas kunnen we dit niet het gehele jaar door bemachtigen zodat noodgedwongen moet worden teruggegrepen op een vervanging. Verder is het mij opgevallen dat ze minder behoefte hebben aan levend voer dan wel verondersteld zou mogen worden; in de tijd van ev. jongen zal dit wellicht veranderen. De bessen worden van de steel geplukt en in zijn geheel doorslijkt. Gezien het kleine snaveltje zou men geneigd zijn te veronderstellen dat dit tot het onmogelijke behoorde. Echter de bek spert zich tot onder de ogen. Bananenvliegjes worden vanaf een vast punt hier en daar van de bladeren geplukt, terwijl een meelworm in zijn geheel wordt verslonden.

Deze soort heeft enkele ondersoorten (C.p.p. en C.p.napensis) maar is toch een typische vogel met vele bekoorlijkheden welke andere vogels missen en zou het waard zijn eens meer in de belangstelling te komen. Het is niet een vogel voor iedereen daar men een zekere accommodatie moet kunnen bieden zoals omschreven.

Overleden In leven lid afd.

H. Wolsink	Brummen
J. H. Crins	Heerlerheide
J. P. van de Does	Wormerveer
P. Schuurmans	Vught
J. de Hond	Waspik
J. Reintsema	2e Exploërmond
H. A. Th. Detmers	Nijmegen
Chr. Split	Oudorp Alkmaar
J. Fens	Oosterhout

Laatstgenoemde was mede-oprichter en erelid van de afdeling Oosterhout-I.

Amerik. elektr. broedmachientje voor 18 kwartel-eitjes of andere, met handleiding.

f. 28.-

Incl. BTW franko remb. Vele dankbetuigingen.

VAN WAARDHUIZEN

LEIDERDORP - Valk Bouwmanweg 204
Telefoon 01710 - 3 08 37

DE ALGEMENE LEVENSWIJZE VAN DE TANGARA-SOORTEN (3)

Het grootste geslacht uit de familie Thraupidae draagt de wetenschappelijke naam Tangara. Dit geslacht omvat nu ongeveer 50 soorten, waarvan het grootste aantal behoort tot de groep van de Calliste-tangara's. Deze tangara's droegen vroeger namelijk de wetenschappelijke namen Calliste en Calospiza. Maar de Tangara-groep omvat tegenwoordig ook soorten, die vroeger werden aangeduid met Tanagrella, Tanagra (niet verwarren met Tangara!), Chrysothraupis e.d. Deze wetenschappelijke namen worden nu echter allemaal door de Latijnse naam Tangara vervangen, die reeds in 1760 door Brisson werd ingevoerd. Deze soorten, die vroeger de naam Calliste droegen, welke later nog werd vervangen door de wetenschappelijke naam Calospiza, worden in de Duitse literatuur nog steeds afzonderlijk samengebracht in de groep van de „Schillertangaren”, waarin men het woord Schiller kan vertalen als: een veelkleurige schittering, wat blijkbaar op hun meestal bijzonder uitbundige kleuren terugslaat.

In ongeveer elke omgeving van de tropische en subtropische gebieden van Centraal- en Zuid-Amerika leven tangara's. De tropische gebieden, die zich uitstrekken vanaf het zeeniveau tot een hoogte van ongeveer 1.500 m, worden gekenmerkt door een hoge temperatuur, en een sterk variërende begroeiing waarop vooral de streekafhankelijke vochtigheidsgraad een grote invloed heeft. De subtropische gebieden, die tussen ongeveer 1.500 en 3.000 m liggen, worden vooral gekenmerkt door een werkelijk overvloedige plantengroei, die wordt begunstigd door een hoge vochtigheidsgraad en een hoge temperatuur. De vochtig-warme hoger gelegen bergdalen in het Colombiaanse Andesgebied zijn typisch subtropische gebieden. In Colombia bijv., leven ongeveer 51 soorten tangara's in de tropische en ongeveer 58 soorten in de subtropische gebieden.

De tangara's uit het geslacht Tangara komen voor, vanaf het zuiden van Mexico tot aan Buenos Aires in Midden-Argentinië, d.i. tussen 20° N.B. en 35° Z.B. Het verspreidingsgebied van de goudmaskertangara (*T. nigrocincta larvata*) omvat namelijk nog de provincies Chiapas en Tabasco in Zuid-Mexico, terwijl het verspreidingsgebied van de bruinrugtangara (*T. preciosa*) zich uitstrekt tot de streken ten noorden van de Argentijnse hoofdstad Buenos Aires.

De verschillende Tangara-soorten komen vooral voor langs de oerwoudranden, in de begroeiing die opschiet na het weggakken van de oorspronkelijke oerwoudbegroeiing, in de plantages van koffie, citrusvruchten, bananen e.d., en in de drogere gebieden met nog een verspreide begroeiing van struiken en bomen. Men vindt ze ook langs rivieren en bergranden, door het oerwoud terug overwoekerde kulturegronden en in eik in-kultuur-gebracht gebied, waar nog een gedeelte van de oorspronkelijke begroeiing overblijft. Een paar soorten leven ook in de dichte vochtige oerwouden van het Amazonegebied (bijv. goudmaskertangara's, *T. nigrocincta*), alhoewel het verspreidingsgebied van de meeste Tangara-soorten buiten het centrale gedeelte van het Zuidamerikaanse vasteland ligt. Bepaalde Tangara-soorten komen daarbij uitsluitend voor op de subtropische berghellingen van het Andesgebergte (bijv. goudoortangara's, *T. chrysotis*), terwijl andere soorten alleen in de beboste bergachtige kuststreken van de Atlantische Oceaan voorkomen (bijv. veelkleurentangara's, *T. fastuosa*).

De verschillende ondersoorten van enkele Tangara-soorten (de groene tangara, *T. gyrola* bijv.) leven verspreid over al deze verschillende gebieden. Alle Tangara-soorten vermijden echter de te dicht bevolkte streken, en de te droge woestijnachtige gebieden, waar bijna geen begroeiing meer voorkomt.

De tangara's van de Tangara-groep zijn meestal zeer actieve, rusteloze vogels, die hun voedsel over een uitgebreid gebied samenzoecken. In de dichtere oerwouden trekken ze rond door de hoogste boomtoppen, op zoek naar voedsel. In een meer open gebied vliegen ze rond tussen de verschillende groepjes bomen of struiken, om bloeiende en bessen- of vruchtendragende soorten te vinden. Langs de oerwoudranden, in de nog niet in cultuur gebrachte maar reeds leeggekapte open plekken, en in de verschillende plantages, treft men ook meestal wel tangara's aan op zoek naar voedsel. Vooral de koffieplantages, waar de koffiestruiken in de schaduw van allerlei hoogopgroeïende bomen (de zogenaamde „schaduwbomen”) gekweekt worden, worden dikwijls door de rondtrekkende tangara's bezocht, vooral wanneer deze schaduwbomen gaan bloeien of reeds vruchten dragen.

Vele Tangara-soorten blijven het ganse jaar

door gepaard (o.a. goudmaskertangara's, *T. nigrocincta*, en druppeltangara's, *T. guttata*). Deze paren trekken meestal samen rond op zoek naar voedsel. In de broedperiode verzorgen beide oudervogels samen de nestjongen, en men kan dan soms familiegroepjes, d.i. een paar oudervogels tezamen met hun uitgevlogen jongen, zien rondvliegen. De meeste soorten vormen echter geen vluchten met rondtrekkende soortgenoten, maar bepaalde soorten (bijv. zilverkeeltangara's, *T. icterocephala*) sluiten buiten de broedperiode wel aan bij gemengde troepjes tangara's, waarbij zich ook dikwijls nog andere kleinere vogelsoorten (o.a. honingzuigers) aansluiten. De meeste Tangara-soorten komen zelden op de grond bij het samenzoeken van voedsel. Er zijn geen soorten, die hun voedsel uitsluitend op de grond samenzoeken, wel komen de meeste tangara's wel eens naar beneden onder struiken of bomen, om een zichtbaar insect of een gevallen stukje vrucht of bes op te rapen. Indien een tangara op zoek naar bodeminsekten toch op de grond komt, hipt hij rond op mussenmanier.

De Tangara-soorten leven van allerlei bessen, vruchten en insecten. Vooral weke zoete vruchten en bessen worden graag genomen. De kleverige inhoud van de bessen der vogellijmachtigen (Loranthacea-soorten) bijv., waartoe ook onze inlandse marentak behoort, eten ze zeer graag. Deze parasitaire struiken komen veelvuldig voor in tropische oerwouden. Ook de donkerpurperen bessen van de onkruidstruiken van de familie der karmozijnbessen (Phytolacea-soorten) (waaronder het veel voorkomende „pokeweed“ (Eng.)), besse-sap ook in de suikergoedindustrie en in de wijnhandel gebruikt wordt, en dat welig opschiet op pas ontboste plekken in het oerwoud, worden door alle tangara's graag aangenomen. Maar ook de harde, minder smakelijke groene vruchtjes van de wijdopen groeiende *Cecropia*-struiken, die vooral bekend zijn om hun merkwaardige symbiose met bepaalde mierensoorten die in de holle stengels leven, worden in bepaalde perioden wanneer sappige bessen en vruchten schaars zijn, graag aangenomen. Deze struiken, die tot de familie van de paraplubomen behoren, groeien zeer graag op plekken in vochtig oerwoud, waar de begroeiing pas gerooid is. Alle Tangara-soorten nemen ook een grote verscheidenheid aan insecten op. Daarbij lopen de vogels dikwijls de dikkere, met diverse mossoorten begroeide takken af, om in de barsten van de schors en tussen de mosbegroeiing naar allerlei insecten te kunnen zoeken. Ook de onderkant van de takken wordt afgezocht, waarbij de vogels zich afwisselend langs beide zijden buigen om ook de onderzijde te kunnen bekijken. Nu en dan worden

zelfs stukjes mos afgetrokken, waardoor verborgen insecten tevoorschijn komen. Bepaalde soorten zoeken ook tussen het gebladerte naar insecten. Dikwijls hangen ze daarbij op mezenmanier ondersteboven tussen de fijnere takjes, om alle bladeren aandachtig te kunnen afzoeken. Vooral droge opgekrulde bladeren worden nauwkeurig onderzocht. Vooral kruipende insecten (spinnen o.a.), maar ook allerlei vliegend ongedierte worden aangepakt. Bepaalde Tangara-soorten vangen zeer graag insecten in de vlucht, en leggen daarbij een grote handigheid aan de dag. Op vliegenvangersmanier, verlaten ze daarbij hun uitkijkpost en keren soms naar dezelfde, maar meestal naar een andere zitplaats terug. Sommige soorten zijn zeer handig bij het manipuleren met insecten. In de vollère, heb ik dikwijls gezien, dat zevenkleuren- of paradijstangara's (*T. chilensis*), die een sprinkhaan oppeuzelden op een tak van ongeveer 1,50 meter boven de grond, en hem toevallig lieten vallen, het insect nog recupereerden voor het de grond bereikte, door zich bliksemsnel voorover te laten vallen en de vallende sprinkhaan in de vlucht weer op te vangen. Tangara's zijn ook dikwijls te vinden op bloeiende struiken en bomen. Ze zijn vooral geïnteresseerd in allerlei insecten die op de bloemen afkomen, en in de nektar, die door de meeste soorten bloemen wordt afgescheiden.

Vele Tangara-soorten (bijv. druppel- en zilverkeeltangara's) komen ook eten van vruchten (bijv. wilde bananen en vijgen), die men op voedertafels neerlegt. Bepaalde soorten (bijv. groene tangara's) negeren echter volkomen dergelijke voederplaatsen. Druppeltangara's worden op de voedertafels zeer vertrouwelijk en komen zeer graag, ook met hun uitgevlogen jongen, naar dergelijke rond woonplaatsen of in tuinen en plantages opgestelde voedertafels. Alhoewel Tangara-soorten nooit aaneensluiten tot grotere vluchten, verzamelen bepaalde soorten zich 's avonds soms om samen in een bepaalde boom of struik te gaan slapen. Soms komen ze een voor een naar een bepaalde struik toegevlogen en zetten zich dan onmiddellijk op hun uitgekozen overnachtingsplaatsje. Dikwijls ook verzamelen verschillende soortgenoten in de vooravond, om dan nog een tijdje in groepjes rond te vliegen. Daarbij trekken ze, onder het uiten van hun typische contactgeluiden, door het struikgewas om dan tenslotte in de uitgekozen slaapstruik aan te komen, waar dan de ganse groep tot rust komt. Deze typische verschijnselen ziet men enkel bij die soorten, die in een bepaald gewijs gezien, dat zvenkleuren- of paradijsbied tamelijk veel voorkomen, zodat een dergelijke groepjesvorming mogelijk is, en ze werd o.a. bij goudmaskertangara's waargenomen. Vele soorten overnachten echter alleen of

Ussel

De

Groene
druppeltangara

(*Tangara*
Chrysophrys)

Goudtangara

(*Tangara arthus*)

paarsgewijze, waarbij beide partners nooit samen, maar op een korte afstand van elkaar zitten. Tangara's slapen met opgezette veren en met de kop onder een vleugel gestoken, in dichte, goed beschuttende struiken of op een ander goed beschut plaatsje. In jong opschietend struikgewas, liggen de slaapplekken soms zeer laag bij de grond (ongeveer 1 tot 1,50 m). Vooral dichtgroeïende of doornige struiken worden dikwijls als slaapplekken gebruikt, o.a. de verschillende citrus-struiken, waartoe ook de sinaasappelstruiken behoren. Maar zelfs de meer opengroeïende Croton-struiken bijv. (ook bekend als kamerplant) en ander grootbladig struikgewas, worden dikwijls uitgekozen, omdat ze met hun grote bladeren een goede beschutting bieden tegen regenbui.

Bij de Tangara-soorten ontbreekt een welbepaald gezang bijna volledig. Dit feit staat in

verband met de beperkte drang, die tangara's vertonen om tijdens de broedperiode een welbepaald territorium af te bakenen. De meeste soorten hebben alleen een soort contactroep, waarmee de partners van een paar met elkaar in contact blijven, wanneer ze samen door de begroeiing rondtrekken. Deze roep kan variëren tussen een luide klare schreeuw van veelkleurentangara's, het scherpe tikkend geluid van de goudmaskertangara's en het korte zwakke geluid van zilverkeeltangara's. Alhoewel de Tangara's dus slechts over een beperkt stemgeluid beschikken, zijn ze toch goed in staat om een groot aantal gemoedstoestanden weer te geven, en zich voor hun soortgenoten verstaanbaar te maken. Waarschijnlijk ontgaan ons de veel te zwakke of te hoge geluiden, die de vogels onderling echter wel waarnemen.

WILDZANG

Toen de laatste wijziging van de Vogelwet 1936 was beklonken en wij wederom werden geconfronteerd met het feit dat wij met onze eigen kweek wildzang weer niets anders konden doen dan ze laten zitten waar ze zich bevonden, werd het vuur weer wat aangewakkerd. We hadden even mogen proeven hoe we het al tientallen jaren zouden hebben gewild. Nu voelden we ons weer bedreigd in één facet — en beslist niet het onbelangrijkste — van onze liefhebberij. Het „goudvinkenarrest“, dat ons een sprankje hoop had gegeven, werd zonder meer buiten spel gezet.

De bespreking die is gevoerd met de commissie voor de faunabescherming van de natuurbeschermingsraad gaf ons de wetenschap dat in die commissie wel de jacht is vertegenwoordigd en niet een vertegenwoordiger van onze, in omvang toch behoorlijk meetellende, organisatie. Neen, zo zegt men, dat kan niet, want onze commissie kan toch bezwaarlijk worden uitgebreid met organisaties die zich niet of nauwelijks bezighouden met de problematiek van de faunabescherming. Het is vanzelfsprekend dat dát niet kan, zoiets hadden we moeten weten. Alleen . . . het blijft voor ons toch wel een moeilijk te verteren zaak dat wij ons niet zouden bezighouden met die problematiek. Wij doen dat op een geheel andere, misschien meer praktische wijze. Dat leidt er toe dat wij ons zeer zeker voelen achtergesteld ten opzichte van de jacht. Wij willen graag erkennen dat de jager daadwerkelijk meewerkt aan de juiste instandhouding van het wildbestand. Wij zien daarvan ook de noodzaak in. Men moet echter niet alleen dát benadrukken, want naar onze mening doen zij het voor een zeer belangrijk deel voor de „sport“, getuige het feit dat er jaarlijks grote aantallen fazanten worden gefokt om later uitgezet en neergeknald te worden. Dat moge dan hun goed recht zijn, wij zijn van mening dat wij naast de daadwerkelijke steun die wij trachten te geven — op onze eigen wijze — aan het behoud van

onze fauna, dan ook het recht dienen te hebben wildzang te houden, eigen kweek over te dragen aan andere liefhebbers en vrij te voeren naar tentoonstellingen. Niets meer en niets minder. In dat licht bezien geloven wij dat wij volkomen gelijkwaardig zijn aan de Nederlandse jager.

Deze gedachte was aanleiding tot het richten van een verzoek aan de staatssecretaris om ook plaats te nemen in eerdergenoemde commissie. U weet inmiddels dat dit verzoek is afgewezen. Wij hebben toen, gebruik makend van ons democratisch recht, op een voor ons niet gebruikelijke wijze een protestactie gevoerd. Iedere afdeling — en dat zijn er ruim 620 — kreeg een kaart die moest worden ingevuld en ondertekend. Niet minder dan 598 kaarten kregen wij terug. 598 afdelingen met in totaal 37.420 leden waren het met ons eens en stonden achter dat protest. Wij hebben toen een onderhoud verzocht met hare excellentie de minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk werk. Wij hebben daarop nimmer antwoord gekregen. Dit was dan ook voor ons de reden om gedurende enkele weken dagelijks een twintigtal kaarten te versturen naar het huisadres van de minister.

Het zal u ook niet onbekend zijn dat op dit moment wordt gewerkt aan een algehele of partiële herziening van de Vogelwet. De mogelijkheid is niet uitgesloten dat ons volgende kabinet deze zaak te verwerken krijgt. Nog even en wij dienen weer ter stembus te gaan om onze volksvertegenwoordiging te kiezen. Wij zijn er van overtuigd dat er zeer veel zo veel belangrijker zaken zijn dan een nieuwe Vogelwet. Toch leek het ons juist de partijen die thans deel uit maken van de Eerste en Tweede Kamer vlak voor de verkiezingen te wijzen op onze specifieke problemen. Wij hebben dat in een uitvoerig schrijven gedaan en hen verzocht voor 1 maart te reageren. Mogelijk kunt u met het doornemen van de onder volgende reacties uw richting bepalen.

WILDZANG

DS 70 nam met belangstelling kennis van de brief en verzocht haar kamerfractie te antwoorden. Tot op heden niets ontvangen. De VVD heeft er zeker geen bezwaar tegen dat de mens dieren houdt. Zij zouden ook geen bezwaren hebben tegen het houden van inlandse vogels indien er een waterdicht systeem zou zijn dat de garantie moet geven dat tot dit doel geen vogels werden gevangen...

Van de voorzitter KVP fractie CRM ontvingen wij een uitgebreid schrijven namens KVP, AR en CHU fracties waaruit bleek dat de leden van die fracties al eerder op de belangen van onze liefhebberij hebben gewezen en zij deze zeer zeker willen erkennen. Geen van de overige partijen vond het kennelijk de moeite waard om zelfs maar te antwoorden.

KWIEK BROEDMACHINES! Grotere capaciteit van 60 kip, 105 fazant of 130 kwarteleieren!! Deze machtige machine leveren wij geheel compleet voor de speciale introductieprijs van f 199,—. Bestel daarom vroegtijdig, en voorkom teleurstelling. Bel direkt!!!
DIVOZA, Bosweg 18-19, LEEK (Gr.). Tel. 05945 - 21 45.

ACTIEVE VERKOPERS GEVRAAGD voor de verkoop van de beroemde **DIVOZA VOGEL-VOEDERS!!** Ongeëvenaard in kwaliteit, voordelig in prijs. Inl. Bosweg 18-19, LEEK. Tel. 05945 - 21 45.

AALFUIKEN 1 vleugel f 33,60 franco. 3 st. f 95,80. 2 vleugels f 36,40 franco. 3 st. f 104,20. Verder baars, snoekbaars, spiering, bot en konijnenvangnetten. **FAZANTENNETTEN** voor het afdekken van fazantenrennen v.a. f 0,35 per m².

RATTEN- OF KATTENPLAAG? Onze **DOORLOOPVANGKOOI** vangt ze feilloos, f 35,— franco. 3 st. f 100,—. **RATTENKLEMMEN** 5 st. f 45,— franco. **BEL DIREKT!!**
DIVOZA vangkooien- en nettenfabriek - Bosweg 18-19 - LEEK (Gr.) - Tel. 05945 - 21 45.

Sluis uit een goed nest....
voor een goed nest!

Met Sluis opfokvoeders kweekt u prachtvogels. Want dit voer heeft een grote verteerbaarheid, het eiwit heeft een hoge biologische waarde . . . en Sluis opfokvoeders bevatten het antibioticum OXYTETRACYCLINE. Dit beschermt uw vogels tegen dodelijke infectieziekten en bevordert de groei. Sluis opfokvoeders . . . voor een goed nest!

VOGELHANDEL REIN v.d. VEEN GOOR

Roodoor Bulbul	17,50 p.st
Kala bulbul	15,— p.st
Mex Nonpareil	45,— p.p.
Regenboogvinken	24,— p.st
Rode Kardinaal pop	25,— p.st
Rode Kardinaal man	25,— p.st
Schama Lijster	65,— p.st
Goudvoorhoofdbladvogel	45,— p.st
Zebravinken grijs	7,— p.p.
Zebravinken isabel	7,— p.p.
Zebravinken wit	9,— p.p.
Zebravinken Masker	11,— p.p.
Diamantduifjes	20,— p.p.
Zwartmaskerduifjes	20,— p.p.
Rode steenduijjes	30,— p.p.
Dwergkwartels	11,— p.p.
Zilverkwartels	20,— p.p.
Isabelkwartels	30,— p.p.
Kuifkwartels	45,— p.p.
Jap kwartels	20,— p.p.
Grasparkieten	6,50 p.p.
Deensbonteparkieten	10,— p.p.
Albinoparkieten	10,— p.p.
Lutinoparkieten	10,— p.p.
Roodrug parkieten	50,— p.p.
Valkparkieten	30,— p.p.
Bourparkieten	50,— p.p.
Sperling dwergpapegaaien	35,— p.p.
Ind nonpareil	20,— p.p.
Citroen wevers	9,— p.p.
Oranje wevers	9,— p.p.
Grote Blauwfazantjes	10,— p.p.
Grote Safranvinken	17,50 p.st
Bandvinken	5,50 p.p.
Napoleons	4,50 p.p.
Muskaatvinken	6,— p.p.
Driekleurmonnen	6,50 p.p.
Rijstvogels	8,— p.p.
Jap meeuwtjes	7,— p.p.
Abb Geelbulk astr	15,— p.p.
Blauwe honingzuigers	50,— p.p.

Roodkopamedines	22,50 p.p.
Dominikaan wida	7,50 p.p.
Edelzangers	9,— p.p.
Geelstuit edelzangers	11,— p.st
Baardvogeltjes	22,50 p.p.
Blauwkopblauwfazantjes	22,50 p.p.
Parelhalsband amadine	37,50 p.p.
Eifen astr	45,— p.p.
Groene druppel astr	70,— p.p.
Rode druppel astr	60,— p.p.
Diamantvinken	50,— p.p.
Gordelgrasvinken	37,50 p.p.
Spitsstaart amd	35,— p.p.
Ceres astr	35,— p.p.
Bichenow astr	50,— p.p.
Driekleur amd	52,50 p.p.
Roodkopgoulds amd	65,— p.p.
Masker amd	65,— p.p.
Muisparkieten	35,— p.p.
Gele rietvinken	125,— p.p.
St. Thomasparkieten	47,50 p.p.
Goudvoorhoofdsparkieten	60,— p.p.
Rotsmuisjes	25,— p.p.
Melbaastrilde	50,— p.p.
Moz. sijjes	9,— p.p.
Blauwfazantjes	6,50 p.p.
Oranjeakaakjes	6,50 p.p.
Ekstertjes	6,— p.p.
Zilverbekjes	4,50 p.p.
Blauwgrijs roodstaartjes	9,— p.p.
Witte Rijstvogels	40,— p.p.

COLLECTIE: 1 paar Napoleons, 1 paar Blauwfazantjes, - 1 paar Ekstertjes, 1 paar Blauwgrijs roodstaartjes - 1 paar Bandvinken samen f 25,—.

's Maandags de gehele dag gesloten.

's Zondags van 9 tot 2 uur geopend.

Verzending onder rembours verp. 1,50.

Onder minimumorders f 20,—

1e Pinksterdag gesloten. 2e Pinksterdag van 9 tot 14 uur geopend.

VRACHT REKENING KOPER

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

"ANIMALI" INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK

Postbus 291, Eindhoven, Tel. 040-113738, Roostenlaan 303

PRIJSLIJST

Kanaries	mannen	f 16,— st.
Kanaries	poppen	" 8,— st.
Bastaard Putters	goede zangers	" 25,— st.
Japanse Nachtegalen	mannen	" 20,— st.
Zilveroor Nachtegalen	mannen	" 50,— st.
Rode Kardinalen	mannen	" 30,— st.
	poppen	" 35,— st.
Indigovinken		" 17,50 st.
Mexikaanse Nonpareils		" 25,— st.
Zebravinken	grijze	" 8,— pr.
	beige/bruine	" 8,— pr.
	witte	" 12,— pr.
	bij 10 paar	" 11,— pr.
	masker	" 14,— pr.
	zilvervleugel	" 15,— pr.
Japanse Meeuwtjes	bij 10 paar	" 12,— pr.
Napoleonnetjes		" 11,— pr.
Zilverbekjes		" 4,50 pr.
Bandvinken		" 4,50 pr.
Ekstertjes		" 5,50 pr.
Vuurvinken		" 6,— pr.
Blauw Fazantjes		" 8,— pr.
Oranjeakaakjes		" 8,— pr.
Mozambiquesijsjes		" 8,— pr.
Edelzangers		" 11,— pr.
Blauwgrijs Roodstaartjes		" 11,— pr.
Goudmussen		" 7,— pr.
Goudbulkes		" 10,— pr.
Driekleurmonnen		" 8,— pr.
Muskaatvinken		" 6,50 pr.
Tijgervinken		" 7,— pr.
Groene Tijgervinken		" 25,— pr.
Malabar Fazantjes		" 5,50 pr.
Witkop Nonnen		" 10,— pr.
St. Helena Astrildes		" 15,— pr.

Abessijnse Geelbulk Astrildes	" 25,— pr.
Kwartel Astrildes	" 25,— pr.
Aurora Astrildes	" 25,— pr.
Bruinkop Ortolanen	" 8,— st.
Roodkop Gould Amadinen	" 80,— pr.
Diamant Vinken	" 60,— pr.
Bijnen Astrildes	" 60,— pr.
Spitsstaart Amadinen	" 40,— pr.

DUIVEN:

Diamant Duifjes	" 25,— pr.
Zilver Diamantduifjes	" 60,— pr.

PARKIETEN:

Grasparkieten	" 8,— pr.
Deense Bonten, Lutino en Albino Parkieten	" 12,— pr.
Regenboog Parkieten	" 30,— pr.
Violet Parkieten	" 25,— pr.
Engelse Standaard Parkieten	" 60,— pr.
Roodrug Parkieten	" 75,— pr.
Elegant Parkieten	" 150,— pr.
Bourks Parkieten	" 75,— pr.
Valk Parkieten	" 45,— pr.
Turquoise Parkieten	" 90,— pr.
Pracht Rosella's	" 275,— pr.
Nandaya Parkieten	" 80,— pr.
Halsband Parkieten	" 30,— pr.
Yendaya Parkieten	" 150,— pr.
Pruniekop Parkieten	" 65,— pr.
Geelbonte Halsband Parkieten	" 150,— st.

PAPEGAAIEN:

Grijze Roodstaart Papegaaien met garantie op spreken, hand tam	" 200,— st.
--	-------------

VOLLEDIGE PRIJSLIJST OP AANVRAAG

door dit keelgat glijdt de best uitgebalanceerde groei-energie ...wimofok top 55

Wimofok Top 55 het ongeëvenaarde opfokvoer voor alle zaadeten-
de vogels. Verrijkt met vitaminen, mineralen en sporenelementen
plus de extra toevoeging van de essentiële aminozuren, lysine en
methionine. Dit zorgvuldig uitgebalanceerde voer geeft jonge
vogels de kans hun erfelijke aanleg op grootte, vorm en
gezondheid volledig te benutten. Experimenteer niet!
De ervaring heeft het geleerd. Met Wimofok Top
55 behaalt U beslist de beste resultaten.
Wimofok Top 55
Rood, met cantha-
xantine voor roodfac-
torige vogels.

witte molen

Ussel

De